

ZAKON SZPITALNY ŚW. JANA BOŻEGO

KONSTYTUCJE

Kraków 2013

Tłumaczenie na język polski Konstytucji zostało zatwierdzone przez Radę Generalną w dniu 20 lutego 1987 roku, stosownie do normy numeru 184b Statutów Generalnych (Delib. Gen. n. 273/87).

Treść Konstytucji zawiera zmiany zatwierdzone przez Stolicę Apostolską, poprzez Kongregację ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, prot. N. B.44-1/98.

**SACRA CONGREGATIO
PRO RELIGIOSIS
ET INSTITUTIS SAECULARIBUS**

Prot. n. B 44 - 1/83

DECRETO

L'Ordine Ospedaliero di San Giovanni di Dio, che ha la sua Casa Generalizia a Roma, compie nella Chiesa la missione di servire ed assistere i poveri e gli infermi, ai quali si dedica con il voto speciale di Ospitalità per imitare Cristo compassionevole e misericordioso, che ebbe una preferenza particolare per gli ammalati, e per seguire le orme del suo Santo Fondatore, che voleva amare il Signore "sopra tutte le cose del mondo" e "per suo amore e bontà, e non per altro interesse, fare il bene e la carità ai poveri e alle persone indigenti", le cui necessità gli "spezzavano il cuore".

Assecondando le disposizioni del Concilio Vaticano II e altre norme emanate dall'autorità della Chiesa, l'Ordine ha elaborato un nuovo testo di Costituzioni che il Superiore Generale, a nome del Capitolo, ha presentato alla Santa Sede chiedendone l'approvazione.

Questo Sacro Dicastero per i Religiosi e gli Istituti secolari, dopo aver fatto esaminare dai suoi Consultori il testo proposto, tenuto conto del voto favorevole del Congresso, celebrato il 20 gennaio del corrente anno 1984, con il presente Decreto approva e conferma il suddetto testo, con le modifiche apportate dallo stesso Congresso, secondo l'esemplare redatto in lingua italiana, conservato nel suo Archivio, osservato ciò che per diritto deve osservarsi.

Sotto il Patrocinio di Maria, la Vergine "sempre intatta" e "salute degli infermi", i Fratelli di San Giovanni di Dio, procurino con impegno di conformare la loro vita alle Costituzioni, per essere così sempre meglio fedeli al carisma del proprio Istituto, mettendo in pratica il consiglio del Fondatore di "lavorare molto nelle cose di Dio", e "consumarsi nell'attendere ai poveri".

Roma, 8 marzo, Anniversario della morte di San Giovanni di Dio, anno 1984.

E. Card. Siniscalco, Pref.

+ *Agostino Ingegn*
Sup.

**ŚWIĘTA KONGREGACJA
ZAKONÓW I INSTYTUTÓW ŚWIECKICH**
Prot. nr B 44 – 1/83

DEKRET

Zakon Szpitalny Świętego Jana Bożego, którego dom główny znajduje się w Rzymie, pełni w Kościele posłannictwo posługi i opieki nad ubogimi i chorymi, którym poświęca się przez specjalny ślub szpitalnictwa. W ten sposób pragnie naśladować współczującego i miłosiernego Chrystusa, który szczególnie troszczył się o chorych, oraz iść za przykładem swego świętego Założyciela, który pragnął miłować Pana „ponad wszystkie rzeczy doczesne” i „dla miłości i dobroci Boga, a nie dla innych przyczyn, czynił dobrze i okazywał miłość ubogim i nędzarzom”, ich bowiem potrzeby „poruszały do głębi jego serce”.

Zakon, stosując się do wskazań Soboru Watykańskiego II oraz innych rozporządzeń wydanych przez władze Kościoła, opracował nowy tekst Konstytucji, który General w imieniu Kapituły, przedstawił Stolicy Świętej z prośbą o zatwierdzenie.

Kongregacja Zakonów i Instytutów Świeckich, po zbadaniu przesłanego tekstu przez swoich Konsultorów, biorąc pod uwagę przychylny wynik głosowania Kongresu, który odbył się 20 stycznia bieżącego roku 1984, niniejszym dekretem zatwierdza powyższy tekst, ze zmianami dokonanyymi przez Kongres, według egzemplarza sporządzonego w języku włoskim, złożonego w Archiwum Kongregacji, z zachowaniem obowiązujących przepisów prawa.

Niech Bracia Świętego Jana Bożego, pod przemożną opieką Maryi Dziewicy „zawsze nienaruszonej” i „Uzdrowienia chorych”, dołożą wszelkich starań, aby dostosować swe życie do Konstytucji i w ten sposób coraz bardziej stać się wiernymi charyzmatowi własnego Zakonu, wprowadzając w życie radę Założyciela, by „bez reszty oddać się sprawom Bożym” i całkowicie poświęcać się służbie choremu”.

W Rzymie, 8 marca, w rocznicę śmierci Świętego Jana Bożego, 1984 roku.

*E. Kard. Pironio, Prefekt
+ Agostino Meyer, Sekretarz*

Spis treści

DEKRET KONGREGACJI ZAKONÓW I INSTYTUCJI ŚWIECKICH	3
SKRÓTY	8
ROZDZIAŁ PIERWSZY	11
NORMY PODSTAWOWE	11
Akt założenia	11
Charyzmat naszego Zakonu	13
Nasza szczególna duchowość	14
Nasze posłannictwo w Kościele	16
Realizacja naszego charyzmatu	17
ROZDZIAŁ DRUGI	19
NASZA KONSEKRACJA W ZAKONIE	19
Całkowite oddanie Bogu	19
Czystość dla Królestwa Niebieskiego	22
Ubóstwo ewangeliczne	24
Posłuszeństwo w wolności synów Bożych	28
Szpitalnictwo według wskazań naszego Założyciela	32
Najświętsza Maryja Panna wzorem naszej konsekracji	36
ROZDZIAŁ TRZECI	37
NASZA WSPÓLNOTA SZPITALNA	37
I. Wspólnota wiary i modlitwy	38
II. Wspólnota bratniej miłości	44
III. Wspólnota posługiwania apostołskiego	47
<i>Sens naszego apostołstwa</i>	50
<i>Odbiorcy naszego posłannictwa</i>	51
<i>Styl i formy apostołstwa</i>	52
<i>Duszpasterstwo szpitalne</i>	55
<i>Bracia kapłani</i>	57
ROZDZIAŁ CZWARTY	59
FORMACJA DO NASZEGO ŻYCIA SZPITALNEGO	59
Powołanie szpitalne	59
Podstawowe elementy formacji w Zakonie	60
<i>Zasady ogólne</i>	60

<i>Cel formacji w naszym Zakonie</i>	61
<i>Odpowiedzialni za formację</i>	61
<i>Rozpoznanie i ukierunkowanie powołań</i>	62
<i>Stopniowe włączanie się we wspólnotę</i>	65
Formacja podstawowa.....	65
<i>Mistrzowie i wspólnoty ośrodków formacji</i>	66
<i>Prenowicjat</i>	68
<i>Nowicjat</i>	68
<i>Scholastykat</i>	70
Formacja stała.....	72
ROZDZIAŁ PIĄTY	74
ZARZĄD NASZEGO ZAKONU	74
Zasady zarządzania.....	74
Struktura organiczna naszego Zakonu.....	76
Organy władzy.....	77
Zarząd generalny.....	80
<i>Kapituła generalna</i>	80
<i>Przełożony generalny</i>	82
<i>Radni generalni</i>	83
Zarząd prowincjalny.....	85
<i>Kapituła prowincjalna</i>	85
<i>Przełożony prowincjalny</i>	87
<i>Radni prowincjalni</i>	87
Zarząd miejscowy.....	89
<i>Przełożony miejscowy i jego Rada</i>	89
<i>Kapituła miejscowa</i>	90
Zarządzanie dobrami materialnymi.....	90
ROZDZIAŁ SZÓSTY	92
WIERNOŚĆ NASZEMU POWOŁANIU SZPITALNEMU	92
Odpowiedź na dar Boży.....	92
Wierność naszym szczególnym cnotom.....	94
Sens należenia do Zakonu.....	95
Opuszczenie Zakonu.....	95
Konstytucje Zakonu.....	96
SPISY	98

WYKAZ TEKSTÓW PISMA ŚWIĘTEGO.....	99
WYKAZ KANONÓW	106
SKOROWIDZ RZECZOWY	109

SKRÓTY

- AF “ALIAS FELICIS”
Urbana VIII, 17.06.1628
- ATE “AD TOTAM ECCLESIAM”, 14.05.1967
Instrukcja w sprawach ekumenicznych
- DA Dekret o apostołstwie świeckich
“APOSTOLICAM ACTUOSITATEM”, 18.11.1965
- DB Dekret o pasterskich zadaniach biskupów
“CHRISTUS DOMINUS”, 18.10.1965
- DIM “DIVES IN MISERICORDIA”
Encyklika Jana Pawła II, 30.11.1980
- DK Dekret o posłudze i życiu kapłanów
“PRESBYTERORUM ORDINIS”, 7.12.1965
- DM Dekret o działalności misyjnej Kościoła
“AD GENTES”, 7.12.1965
- DKG 79 Deklaracje Kapituły Generalnej 1979
- DPS Dekret o środkach społecznego przekazywania myśli
“INTER MIRIFICA”, 4.12.1963
- DWR Deklaracja o wolności religijnej
“DIGNITATIS HUMANAE”, 7.12.1965
- DZ Dekret o przystosowanej odnowie życia zakonnego
“PERFECTAE CARITATIS”, 28.10.1965

-
- ED “ETSI PRO DEBITO”
Bulla Sykstusa V, 1.10.1586
- EN “EVANGELII NUNTIANDI”
Adhortacja apostolska Pawła VI, 8.12.1975
- ES “ECCLESSIAE SANCTAE”
Motu proprio Pawła VI, 6.08.1966
- ET “EVANGELICA TESTIFICATIO”
Adhortacja apostolska Pawła VI, 29.06.1971
- IA “INTER ALIAS”
Brewe Pawła V, 1.07.1609
- KDK Konstytucja duszpasterska o Kościele
w świecie współczesnym
“GAUDIUM ET SPES”, 7.12.1965
- KK Konstytucja dogmatyczna o Kościele
“LUMEN GENTIUM”, 21.11.1964
- KL Konstytucja o liturgii świętej
“SACROSANCTUM CONCILIUM”, 4.12.1963
- KO Konstytucja dogmatyczna o Objawieniu Bożym
“DEI VERBUM”, 19.11.1965
- KWŻŻ Kontemplacyjny wymiar życia zakonnego, 1980
- LD “LICET EX DEBITO”
Bulla św. Piusa V, 1.01.1572
- MC “MARIALIS CULTUS”
Adhortacja apostolska Pawła VI, 2.02.1974

- ME Modlitwa eucharystyczna
- MR “MUTUAE RELATIONES”
Wytyczne dla wzajemnych stosunków między biskupami i zakonnikami, 14.05.1978
- OPR “ORDO PROFESSIONIS RELIGIOSAE”
Obrzędy profesji zakonnej, 2.02.1970
- P “PAENITEMINI”
Konstytucja apostolska Pawła VI, 17.02. 1966
- RC “RATIONI CONGRUIT”
Bulla kanonizacyjna Innocentego XII, 15.07.1691
- RSA Reguła św. Augustyna
- ZLP Zakony i promocja ludzka
Dokument Kongreg. Zakonów i Instytutów Świeckich

ROZDZIAŁ PIERWSZY

NORMY PODSTAWOWE

Akt założenia

1. My Bonifratrzy składamy dzięki Panu za dar, jaki dał swemu Kościołowi w osobie świętego Jana Bożego. On pod natchnieniem Ducha Świętego, przemieniony wewnątrz przez miłość miłosierną Ojca, żył w doskonałej jedności miłością do Boga i do bliźniego¹. Oddał się całkowicie sprawie zbawienia swoich braci i wiernie naśladował Zbawiciela w swych postawach i czynach miłosierdzia. Obarczony wieloma długami, troskami i zmartwieniami, zawierzył całkowicie Jezusowi Chrystusowi i oddał się bez reszty na służbę ubogim i chorym w mieście Granada w Hiszpanii, gdzie odszedł do Ojca w roku 1550.

Konst. 1585 Wstęp

IKS 13

Konst. 1585 Wstęp

ŚJB Listy passim

2GL 7 – 8

Konst. 1587 Wstęp

Nasz Zakon Szpitalny zrodził się z Ewangelii miłosierdzia², którą żył w pełni święty Jan Boży i którego, z powodu tej charakterystycznej cechy, uważamy słusznie za naszego Założyciela. On zrozumiał w pełni, że najbardziej

Konst. 1585 Wstęp

RC 15.07.1691

¹ Por. 1 J 4,20 – 21; Mt 22, 36 –40

² Por. Mt 8,17; 25,34 –46

oczywistym znakiem przejścia ze śmierci do życia jest miłość do braci praktykowana nie tylko słowem, ale czynem i prawdą³.

Rodzina zakonna, do której należymy, została zatwierdzona na prośbę współbraci przez papieża św. Piusa V, 1 stycznia 1572 r. i znana jest w Kościele pod nazwą ZAKONU SZPITALNEGO ŚWIĘTEGO JANA BOŻEGO.

LD 1.01.1572

ED 1.10.1586

Nazwa ta wyraża naszą tożsamość, ponieważ racją naszego istnienia w Kościele jest życie i ukazywanie charyzmatu szpitalnego według ducha świętego Jana Bożego. Poświęceni Ojcu w Duchu Świętym naśladujemy wierniej Chrystusa czystego, ubogiego, posłusznego i miłosiernego. W ten sposób współdziałamy w budowaniu Kościoła, służąc Bogu w cierpiącym człowieku.

Konst. 1585 Wstęp

Konst. 1587 Wstęp

DZ 1bc; 2ae

KK 42cd; 44ab

Nasz Zakon jest instytutem niekleryckim; jednakowoż od swego zatwierdzenia, niektórzy współbracia mogą przyjmować święcenia kapłańskie, aby zapewnić pełnienie świętych posług dla chorych oraz w naszych wspólnotach i ośrodkach szpitalnych.

LD 1.01.1572

---

³ Por. 1 J 3,14.18

Charyzmat naszego Zakonu

2. Naszym charyzmatem w Kościele jest dar Ducha Świętego, który prowadzi do upodobnienia się do Chrystusa współczującego i miłosiernego z Ewangelii, który przeszedł przez ten świat, dobrze czyniąc wszystkim⁴ “i lecząc wszelkie choroby i słabości”⁵. *MR 11; 51b*

Na mocy tego daru jesteśmy konsekrowani przez działanie Ducha Świętego⁶, który nas czyni w szczególny sposób uczestnikami miłości miłosiernej Ojca. Owocem tego doświadczenia jest postawa życzliwości i oddania, która czyni nas zdolnymi do pełnienia misji głoszenia i zakładania Królestwa Bożego wśród ubogich i chorych⁷; przemienia nasze życie i sprawia, że poprzez nasze życie objawia się szczególna miłość Ojca wobec najsłabszych, którym staramy się nieść pomoc na wzór Chrystusa.

Poprzez ten charyzmat przeżywamy żywo w czasie miłosierną obeność Jezusa z Nazaretu; On przyjmując wolę Ojca, *KK 44c; 46a*

---

⁴ Por. Dz 10, 38

⁵ Mt 4,23; 9,35

⁶ Por. Łk 4,18

⁷ Por. Łk 4,18; Mt 11,5

przez wcielenie upodobił się do ludzi, swoich braci⁸; przyjął postać sługi⁹; utożsamiał się z ubogimi, chorymi i potrzebującymi¹⁰; ofiarował się im na służbę i oddał swoje życie na okup za wielu¹¹.

Nasza szczególna duchowość

3. Jako Bonifratrzy pragniemy coraz głębiej wcielać w życie uczucia Chrystusa¹² do człowieka chorego i potrzebującego i okazywać je w czynach miłosierdzia: stajemy się słabymi, by pozyskać słabych¹³ i opiekujemy się nimi jako wybrańcami Królestwa; głosimy im miłość Ojca oraz tajemnicę powszechnego zbawienia; bronimy ich praw i ofiarujemy za nich życie.

*Wat.II Posłanie
do chorych*

Oddajemy się z radością służbie cierpiącym¹⁴ poprzez postawy i czyny charakterystyczne dla Bonifratra: poprzez pokorną, cierpliwą i odpowiedzialną posługę, pełną szacunku i wierności dla osoby, pełną zrozumienia, życzliwości

Konst. 1585 tyt 9

*Konst. 1587
roz. 17*

---

⁸ Por. Hbr 2,17; 5,8

⁹ Por. Mt 12,15 –21

¹⁰ Por. Mt 8,16 –17; 25,35 – 40

¹¹ Por. Mt 20,28

¹² Por. Flp 2,5.7

¹³ Por. 1 Kor 9,22

¹⁴ Por. Rz 12,8

i wyrzeczenia; uczestnicząc w ich troskach i nadziejach. Nasze życie jest dla nich znakiem i głosem nadchodzącego Królestwa Bożego¹⁵. *KDK 1*

4. Odnawiamy świadomość naszego powołania w sprawowaniu i kontemplacji tajemnicy Chrystusa. Słowo Boże i Eucharystia zajmują centralne miejsce w naszym życiu; kontemplujemy Jezusa w Jego sposobie obchodzenia się z chorymi, a szczególnie w Jego męce i śmierci, najwyższym objawieniu się Jego miłości do człowieka. Umacnia nas to w miłości i pobudza do pełnienia naszej misji przez naśladowanie życia naszego Zbawiciela¹⁶. *LB 15*
Konst. 1585
tyt. 4 roz. 2
LB 10
2KS 9

Pójście za naszym Panem Jezusem Chrystusem i służenie Mu jest największą troską naszego życia; pragniemy Go kochać ponad wszystkie rzeczy świata oraz dla Jego miłości i dobroci chcemy czynić dobrze i świadczyć miłość ubogim i potrzebującym. *LB 19*
LB 15
1KS 10
2KS 19

Przyjmujemy i wypełniamy wolę Bożą, naśladowując prostotę, gotowość, oddanie i wierność naszej Pani Najświętszej *ŚJB Listy passim*

¹⁵ Por. Łk 10,9; Mt 10,7 – 8

¹⁶ Por. Rz 8,29; Łk 4,40; Mk 7,37

Maryi Panny¹⁷, “zawsze nienaruszonej”; staramy się odzwierciedlać Jej macierzyńską miłość¹⁸ w naszym apostołstwie wśród cierpiących. Dziękujemy Jej za szczególną opiekę nad nami oraz nad osobami, którymi się opiekujemy; radujemy się z miejsca, jakie Ona zajmuje w Kościele i darzymy Ją uczuciem czci synowskiej.

KK 65

KK 54

KK 53

Nasze posłannictwo w Kościele

5. Zachęcenii otrzymanym darem poświęcamy się Bogu i oddajemy na służbę Kościoła poprzez opiekę nad chorymi i potrzebującymi, a zwłaszcza nad najuboższymi. W ten sposób ukazujemy, że współczujący i miłosierny Chrystus z Ewangelii żyje wśród ludzi i że współdziałamy z Nim dla ich zbawienia.

Konst. 1585 Wstęp

Konst. 1587 Wstęp

ŚJB Listy passim

Powołując nas, abyśmy byli Bonifratrami, Bóg wybrał nas, abyśmy tworzyli wspólnotę życia apostołskiego¹⁹: chcemy żyć we wspólnocie miłością Boga i bliźniego. Czujemy się braćmi wszystkich ludzi i oddajemy się służbie przede wszystkim słabym i chorym: ich potrzeby

¹⁷ Por. Łk 1,38.39.65

¹⁸ Por. J 2,3.5; 19,25

¹⁹ Por. Mk 3,13 –14

oraz ich cierpienia wzruszają nasze serce²⁰, skłaniają nas do dostarczenia im leków i pobudzają do rozwijania ich osobowości.

2GL 8

IKS 15 – 16

Jako żywe członki Kościoła pragniemy ukazać prymat miłości Boga oraz chcemy osiągnąć doskonałość miłości do Boga i do bliźniego poprzez ustawiczne

ET 1

praktykowanie wszystkich cnót, poprzez publiczną profesję ślubów czystości, ubóstwa, posłuszeństwa i szpitalnictwa, poprzez życie w duchu Reguły św. Augustyna oraz zachowanie Konstytucji Zakonu.

KK 40a; 42acd

Kan 598 § 2

LD 1.01.1572

Realizacja naszego charyzmatu

6. Poczujemy się do odpowiedzialności za powierzony nam dar szpitalnictwa, który określa tożsamość naszego Zakonu. On zobowiązuje nas do życia w wierności dla naszego charyzmatu, strzeżenia go, pogłębiania i stałego rozwijania w Kościele. Nasze otwarcie na Ducha Świętego, na znaki czasu oraz na potrzeby ludzi, wskażą nam, w jaki sposób winniśmy go twórczo wcielać w każdej chwili i w każdej sytuacji.

MR 11

Samo bogactwo otrzymanego chary-

---

²⁰ Por. Mt 15, 32; 20,34; Mk 1, 41; Łk 7,13

zmatu zakłada możliwość wyrażania go w różnych formach, stosownie do okoliczności czasu i miejsca. Dlatego właśnie żyjemy w postawie poznawania i nawrócenia, ażeby nasze posłannictwo w Kościele odpowiadało zawsze woli Bożej względem nas oraz wyrażało nasze poczucie jedności.

DKG 79 I C2

Współbracia, którzy pełnią posługę zarządzania, ponoszą szczególną odpowiedzialność za strzeżenie i rozwijanie charyzmatu: do nich należy, w łączności z innymi współbraćmi, ustalanie dzieł, które w praktyce należą do posłannictwa Zakonu, oni też decydują o tym, jaka działalność charytatywna jest pilniejsza lub bardziej odpowiednia, w której będziemy mogli lub powinniśmy wyrażać dar szpitalnictwa.

KK 12

MR 14c; 12c

Kan 677 § 1

DKG 79 I C5

W realizowaniu naszego charyzmatu czujemy się w szczególny sposób złączeni z instytucjami, stowarzyszeniami i ruchami, które posiadają posłannictwo podobne do naszego. Szczególna łączność duchowa wiąże nas z tymi, którzy w jakiś sposób wzięli początek z ducha naszego Zakonu, są oni wyrazem żywotności naszego szpitalnego charyzmatu.

ROZDZIAŁ DRUGI

NASZA KONSEKRACJA W ZAKONIE

Całkowite oddanie Bogu

7. Ojciec ukochał nas i wybrał “przed założeniem świata”²¹, przeznaczając nas, byśmy się stali “na wzór obrazu Jego Syna”²². W chrzcie Chrystus włączył nas w swoją śmierć i w swoje zmartwychwstanie²³ i naznaczył nas Duchem Świętym, abyśmy się stali hymnem ku Jego chwale²⁴ i przynosili owoc Bogu²⁵ poprzez poświęcenie się służbie i budowaniu Ciała Chrystusowego²⁶.

Duch, którego otrzymaliśmy na chrzcie i w którym zostaliśmy umocnieni przez bierzmowanie, wzywa nas, abyśmy żyli we wspólnocie życiem przybrania za synów Bożych. Dlatego zostaliśmy na nowo konsekrowani poprzez specjalny dar, aby żyć w czystości, ubóstwie, posłuszeństwie i w szpitalnictwie, i uprzytamniać w Kościele ten rodzaj ży-

DZ 5a

KK 43a

KK 44c

²¹ Ef 1,4

²² Rz 8,29

²³ Por. Rz 6,4; Kol 2,12

²⁴ Por. Ef 1,13 – 14

²⁵ Por. Rz 7,4

²⁶ Por. Ef 4,12 – 13

cia, jaki obrał sobie Chrystus w czasie swego ziemskiego życia.

I tak, składając w ofierze nasze życie jako ofiarę żywą i świętą²⁷, łączymy się z autentycznym kultem złożonym przez Chrystusa w Kościele i uczestniczymy w jego funkcji kapłańskiej²⁸, wypełniając nasze szpitalne posłannictwo.

KK 34b; DK 2a

8. Poprzez nasze oddanie się Bogu, wolne i całkowite, zgadzamy się, by być posłanymi do świata jako znak jego miłości miłosiernej. Prostota naszego życia głosi, że przemiana rzeczywistości ludzkich jest możliwa jedynie w duchu błogosławieństw. Jesteśmy świadkami, że Chrystus jest Panem historii²⁹; głosimy wielkość miłości Boga i ukazujemy ludziom, że On nieustannie opiekuje się ich życiem oraz ich potrzebami.

KK 44ac

DZ 5a 1a

ET 4 MR 14a

KK 31b

KK 44c

ET 1

9. Poprzez śluby czystości, ubóstwa, posłuszeństwa i szpitalnictwa, okazujemy publicznie nasze całkowite oddanie się Bogu. Kościół przyjmuje nasze oddanie i łączy je z tajemnicą paschalną Chrystusa; Zakon wiąże nas ze sobą i zapewnia

KK 44a

Kan 654

KK 45c DZ 5b

ET 47 MR 8

---

²⁷ Por. Rz 12,1

²⁸ Por. 1P 2,5; Ap 1,6

²⁹ Por. Flp 2,11

nam środki do życia naszym powołaniem; my zaś staramy się wiernie odpowiedzieć Bożemu wezwaniu, czyniąc stale wysiłki, aby być żywymi i twórczymi członkami Kościoła i Zakonu.

Kan 670

DZ 25a

Profesję uroczystą, przez którą definitywnie poświęcamy się Bogu, Kościołowi i Zakonowi, na służbę chorym i potrzebującym, powinna poprzedzać profesja czasowa, składana na jeden rok, a odnawiana co roku przynajmniej przez pięć lat, ale nie dłużej niż przez sześć lat.

Kan 655

Na prośbę prowincjała, za zgodą jego Rady, generał, w przypadkach szczególnych, może udzielić dyspensy od wymaganego minimalnego okresu ślubów czasowych, tak jednak, aby one trwały przynajmniej trzy ciągłe lata.

W szczególnych przypadkach generał może pozwolić na odnawianie ślubów czasowych najwyżej do lat dziewięciu.

Kan 657 § 2

Dopuszczanie do pierwszej profesji i do profesji uroczystej należy do prowincjała, za zgodą jego Rady i za pozwoleniem generała. Prowincjałowi, za zgodą jego Rady, przysługuje prawo dopuszczania do odnawiania profesji czasowej.

Kan 656 § 3

Zarówno profesję uroczystą, jak i czasową składa się zgodnie z prawem powszechnym oraz z naszym prawem własnym, według następującej formuły:

W imię uwielbionego Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

Ja, ...urodzony dnia ..... w ....., w parafii ....., w diecezji ....., na większą chwałę Bożą, pragnąc gorąco całkowicie poświęcić się Bogu i jak najwierniej iść za Chrystusem, aby służyć ubogim i chorym, w dniu dzisiejszym ....., w ....., wobec obecnych współbraci, na ręce twoje, ... składam (proste) uroczyste śluby czystości, ubóstwa, posłuszeństwa i szpitalnictwa, (na jeden rok) na całe życie, według Reguły świętego Augustyna i Konstytucji naszego Zakonu. Oddaję się całym sercem tej rodzinie zakonnej, aby za łaską Ducha Świętego, z pomocą błogosławionej Dziewicy Maryi i wstawiennictwem naszych świętych Ojców Augustyna i Jana Bożego, osiągnąć miłość doskonałą w służbie Bogu i Kościołowi. Na potwierdzenie tego, co powiedziałem, składam mój własnoręczny podpis.

Czystość dla Królestwa Niebieskiego

10. Czystość konsekrowana jest niezwykłym znakiem łaski. Miłość Boga “rozlana w sercach naszych przez Ducha Świę-

DZ 12a

ET 13.15

tego, który został nam dany³⁰, pobudza nas, aby idąc za przykładem Jezusa i kierując się Jego słowami³¹, poświęcić Ojcu całą naszą osobę i całą naszą zdolność miłowania.

Przez ślub czystości zobowiązujemy się do życia w doskonałej powściągliwości w celibacie; w ten sposób naśladujemy bezpośrednio związek miłości Chrystusa z Kościołem i czujemy się wolniejszymi i bardziej zdolnymi do miłowania wszystkich ludzi³².

KK 42c

Kan 599

ET 13

Pójście za Chrystusem dziewiczym, w Jego całkowitym oddaniu się miłości do Ojca i braci, jest źródłem i siłą naszej wspólnoty, która ma początek nie we krwi ani w żądzcy ciała, lecz w miłości Boga³³.

ET 13

Poprzez czystość, którą przeżywamy jako Bonifratrzy, doświadczamy i okazujemy płodność naszego życia w apostołstwie miłości, przez nią bowiem wypełniamy posłannictwo, aby służyć i rozwijać życie³⁴ oraz umacniamy godność i wartość ciała³⁵.

KK 42c ET 14

KDK 14a

Jan Paweł II

10.03.1982

³⁰ Rz 5,5

³¹ Por. Mt 19,11 – 12

³² Por. 1 Kor 7,32 – 35

³³ Por. J 1,13

³⁴ Por. J 10,10

³⁵ Por. 1 Kor 6,19; 3,16

11. Czystość dla Królestwa Niebieskiego oprócz tego, że jest powołaniem i darem Boga, jest także wolną odpowiedzią, którą możemy dać i dochować jedynie z pomocą Ducha Świętego.

ET 15

Zachęca nas to do pielęgnowania otrzymanego daru przez głęboką łączność z Chrystusem w modlitwie i przez przyjmowanie sakramentów, oraz zachęca nas do życia duchem braterstwa z prostotą i radością, do przypisywania wagi więziom przyjaźni, jakie Pan ustanowił między nami³⁶.

DZ 12b ET 13

Ponadto uważamy za rzecz ważną stosowanie środków naturalnych i ascetycznych, stwierdzonych doświadczeniem i znajomością rzeczywistości ludzkiej, aby stale utrzymywać się w równowadze i dojrzałości, które pomagają w dochowaniu wierności temu ślubowi.

DZ 12bc

DK 16c

Ubóstwo ewangeliczne

12. Pokładając w pełni ufność w Jezusie Chrystusie staramy się iść za Nim i naśladować Go w ubóstwie ewangelicznym. Ukazujemy w Kościele w sposób wi-

2 GL3; 6; 8

---

³⁶ Por. J 15,13 – 17

doczny Jego zbawcze wyniszczenie³⁷; wyznajemy wraz z Nim naszą całkowitą ufność do Ojca; głosimy znikomość dóbr tego świata i wskazujemy na dobra ostateczne.

IKS 6

2KS 7

KK 42d ET 17.19

Przez ślub ubóstwa odrywamy się od dóbr ziemskich, aby stać się bardziej gotowymi do pójścia za Chrystusem, który będąc bogaty, dla nas stał się ubogim³⁸. On, przez swoje wcielenie, upodobnił się do nas ludzi, doświadczając naszych słabości³⁹ i naszych braków⁴⁰. Nauczył nas w ten sposób drogi prawdziwej wolności.

ET 17

Tak jak Jezus, poświęcamy się głoszeniu Królestwa ubogim⁴¹; wspierani naszym ubóstwem, możemy nawiązać

ET 17.18

łącność ze słabymi i rzeczywiście zrozumieć ich położenie; pracujemy dla ich

DKG 79

podźwignięcia, zobowiązując się w duchu Ewangelii do walki przeciwko każdej

III.5.12.14;

V.Ob.III.IV

formie niesprawiedliwości i ludzkim knowaniom; współpracujemy w uwrażliwieniu sumień na dramat nędzy.

ET 18

13. Wezwani specjalnym powołaniem

³⁷ Por. Flp 2,5 – 6

³⁸ Por. 2 Kor 8,9

³⁹ Por. Hbr 2,14 – 18

⁴⁰ Por. Mt 8,20

⁴¹ Por. Łk 7,22

do realizacji naszego posłannictwa w środowiskach, gdzie człowiek cierpi z powodu choroby lub znajduje się na marginesie społecznym, czujemy się zobowiązani żyć ubóstwem, które ślubowaliśmy i dawać mu wyraźne świadectwo. Taka postawa wymaga:

DZ 13e

WT 16.22

- unikania w naszych dziełach pogoni za zyskiem;
- sumiennego zachowania zasad sprawiedliwości społecznej, które wypływają z Ewangelii, z nauki Kościoła i ze słusznych praw każdego kraju;
- organizowanie struktur dla wypełniania naszego posłannictwa, przez używanie dóbr nie jako narzędzi władzy, lecz do posługi;
- życia w warunkach ubogich przez poddanie się w wolności ducha powszechnemu obowiązkowi pracy jako środkowi naszego utrzymania i apostołatu⁴².

DZ 13f

ET 18

DKG 79 III 6

3KS 14

DZ 13c

ET 20

14. Jak w pierwotnej wspólnotce chrześcijańskiej, oddajemy dobra osobiste do wspólnego użytku⁴³; pozwalamy uczestniczyć współbraciom wspólnoty w tym, czym jesteśmy i co posiadamy:

⁴² Por. 2 Tes 3,7 – 14; Dz 20,35

⁴³ Por. Dz 2,44; 4,32

owoc naszej pracy przyczynia się do zaspokojenia wspólnotowych potrzeb; żyjemy w gotowości, otwarciu i służbie jako świadectwie komunii duchowej, która nas łączy, i zależności nieodłącznej od ubóstwa; wszystko to pozwoli przyjąć z prostotą i wdzięcznością to, co otrzymujemy od innych. *ET 21*

Okazujemy ubóstwo, przewyżając mentalność konsumpcyjną w życiu osobistym i wspólnotowym⁴⁴, przez prosty styl życia i troskę o dobra wspólnotowe. *ET 19*

Solidarni ze współbraćmi przewyżamy żądzę gromadzenia i praktykujemy dzielenie się dobrami ze wspólnotami i prowincjami Zakonu. Równocześnie, aby nie popaść w niebezpieczeństwo zamknięcia się w naszych dziełach oraz w naszych strukturach, jesteśmy uwrażliwieni na potrzeby tych, którzy żyją obok nas, i współpracujemy nad ich rozwiązaniem. *DZ 13ef*
DKG 79 III 12

15. W ten sposób przypominamy ludziom o prawdziwym celu dóbr doczesnych i nadajemy sens naszemu ślubowi ubóstwa, na mocy którego zobowiązujemy się do używania i rozporządzania nimi w zależności od prawowitych przeło-

⁴⁴ Por. 1 Tm 6,8 – 10

nych, zgodnie z prawem powszechnym i naszym własnym. *Kan 600*

Profesi o ślubach czasowych, chociaż zachowują prawo własności swych dóbr oraz zdolność do ich nabywania, to jednak przed profesją powinni przekazać zarządzanie nimi osobie dowolnie wybranej i swobodnie rozporządzić ich używaniem i użytkowaniem. *Kan 668 § 1*

Profesi o ślubach uroczystych zrzekają się prawa własności i dlatego nie mogą ani nabywać, ani posiadać żadnej rzeczy na własność. *Kan 668 § 5*

Wszystko, co bracia nabywają własnym staraniem lub ze względu na Zakon i to, co otrzymują z tytułu pensji, zapomogi lub ubezpieczenia, staje się własnością Zakonu, zgodnie z przepisami naszego prawa. *Kan 668 § 3*

W praktykowaniu ubóstwa nie zadawaliśmy się tym, że jesteśmy uzależnieni od przełożonych w używaniu i korzystaniu z dóbr, lecz staramy się żyć ubóstwem rzeczywiście i wewnętrznie przez zaangażowanie osobiste i wspólnotowe. *DZ 13b*

Posłuszeństwo w wolności synów Bożych

16. Nasze posłuszeństwo opiera się na dążeniu do upodobnienia się do Chrystusa, który przez swoje posłuszeństwo *DZ 1c*
KK 3

dokonał odkupienia: przyszedł na świat, aby czynić wolę Ojca i wypełnił ją, służąc ludziom⁴⁵; poddał się całkowicie planom boskim⁴⁶ i “choć był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał”⁴⁷, aż do śmierci⁴⁸.

Przez posłuszeństwo składamy Bogu całą naszą wolę jako ofiarę z nas samych. W ten sposób jednoczymy się bardziej wewnętrznie ze zbawczą wolą Boga, która objawia się nam przez Jego Słowo, Nauczycielski Urząd Kościoła, Regułę, Konstytucje, partykularne prawo Zakonu, rozporządzenia przełożonych, dialog z naszymi współbraćmi i przez odczytywanie znaków czasu. *DZ 14a*
ET 27.24a

W ten sposób głosimy, że wolność, którą dla nas zdobył Chrystus i do której czujemy się powołani, pozwala nam żyć w służbie dla drugich, przez przewyciężenie służalczości⁴⁹, samowoli⁵⁰, egoizmu, braku solidarności ze wspólnotą oraz tych wszystkich sytuacji, które zagrażają godności człowieka.

---

⁴⁵ Por. J 4,34; 6,38 – 39; 10,14 – 18

⁴⁶ Por. Łk 22,41 – 42; J 12,27 – 29

⁴⁷ Hbr 5,8

⁴⁸ Por. Flp 2,8

⁴⁹ Por. Gal 5,1.13.14

⁵⁰ Por. Mt 20,25 – 26

17. Nasze posłuszeństwo jest aktem osobistym, zakorzenionym w wierze i miłości, który pomaga nam osiągnąć wolność dzieci Bożych⁵¹ i który przyczynia się do osiągnięcia pełnej dojrzałości, ponieważ zarówno władza, jak i posłuszeństwo, są na usługach osoby, wspólnoty i posłannictwa.

ET 27

DZ 14bc

ET 25

Praktykujemy nasze posłuszeństwo przede wszystkim przez wierność naszemu charyzmatowi i przez szczere, wspólnotowe szukanie woli Bożej co do Zakonu, co do naszych wspólnot i każdego współbrata. Z naszej gotowości rodzi się duch, który czyni nas wolnymi, aby z gotowością odpowiedzieć na potrzeby cierpiącego człowieka, dla służby którego poświęcamy nasze życie, godząc się, aby pójść tam, gdzie nas poślą i aby wypełnić misję, którą powierza nam Zakon.

EN 69

MR 19

18. Przez ślub posłuszeństwa przyjmujemy dobrowolnie i bezwarunkowo wolę Boga względem nas, starając się wypełnić to, co nam prawowici przełożeni polecą zgodnie z Konstytucjami Zakonu.

ET 27

DZ 14ab

Kan 601

Ponieważ przez nasz charyzmat i przez nasze apostołstwo uczestniczymy w szczególnie sposób w życiu i misji Ko-

Kan 590

DZ 1c

---

⁵¹ Por. Rz 8,2; Gal 5,1

ścioła, również na mocy ślubu, jesteśmy też posłuszni Papieżowi jako naszemu najwyższemu przełożonemu. On jest tym, który stoi na czele powszechnej wspólnoty miłości, dlatego miłość i posłuszeństwo, które mu okazujemy, łączą się w szczególny sposób z tajemnicą Kościoła.

MR 9a; 22

Nasza obecność w Kościele lokalnym zobowiązuje nas także do wiernego zachowywania wskazań i zarządzeń jego pasterzy.

DB 33 – 35

MR passim

ET 50

Kan 678

Na wzór Jezusa⁵² bracia wykonują posługę władzy przez przyczynianie się do naszego wzrostu osobistego i wspólnotowego, pomagając rozpoznać wolę Pana; przez zapewnienie, dzięki wierności dla charyzmatu, jedności w pluralizmie; przez rozwijanie posłuszeństwa czynnego i odpowiedzialnego; przez podejmowanie, w razie potrzeby, koniecznych decyzji.

DZ 14c ET 24b

MR 13; 14c

DKG 79 I C 5

Kan 618

19. Nas, oświeconych i umocnionych wiarą, posłuszeństwo prowadzi, poprzez otwarty i braterski dialog, do odkrywania charyzmatów apostołskich wspólnoty i jej członków, przez które Duch Święty pomaga Zakonowi w pełnieniu jego misji.

ET 25

⁵² Por. Łk 22,26 – 27

Tenże sam klimat dialogu i zrozumienia pozwala nam rozwijać we wspólnocie poczucie współodpowiedzialności, która sprzyja wzajemnej jedności w służbie Bogu i naszym braciom ubogim i chorym.

Szpitalnictwo według wskazań naszego Założyciela

20. Nasze szpitalnictwo bierze swój początek z życia Jezusa z Nazaretu: namaszczonego i posłanego przez Ducha Świętego do głoszenia dobrej nowiny ubogim i do uzdrawiania chorych⁵³. Działa On i uzdrawia chorych, ukazując znak mesjański przyjścia Królestwa Bożego⁵⁴. W swoim orędziu objawia nam miłość miłosierną, wierność, ufność i dobroć Boga Ojca wobec człowieka⁵⁵; głosi, że został posłany przez Niego, aby dać życie⁵⁶; świadomy swojej misji⁵⁷, oddaje się szczególnym umiłowaniami ubogim, chorym i grzesznikom⁵⁸, których przyjmuje i przygarnia do siebie słowami i gestem głębokiego zrozumienia i ludzkich

---

⁵³ Por. Łk 4,18 – 19

⁵⁴ Por. Łk 7,19 – 23

⁵⁵ Por. Mt 5,43 – 48; Łk 6,36

⁵⁶ Por. J 10,10; 1 J 4,9

⁵⁷ Por. Łk 4,21

⁵⁸ Por. Mt 9,12; Łk 18,15 – 16; Mt 8,16 – 17

uczuć⁵⁹; cierpi z cierpiącymi⁶⁰; utożsamia się z ubogimi, chorymi i potrzebującymi, uważa ich za żywe znaki swojej obecności, dlatego to, co czynimy jednemu z nich, przyjmuje za uczynione dla Niego samego⁶¹.

Konst. 1585 Wstęp

21. Porwani Jego osobą, a zwłaszcza postawą, jaką Jezus okazywał najślabszym, my, namaszczeni tym samym Duchem, poświęcamy się przez ślub szpitalny, ażeby wypełniać nakaz Chrystusa pielęgnowania chorych⁶².

Poprzez nasze życie, ofiarowywane z miłości do Boga w służbie ubogich i potrzebujących, głosimy królestwo według nauki Jezusa. On nie zniósł cierpienia, nie chciał nawet odkryć całej jego tajemnicy; jednakowoż człowiek, który cierpi, oświecony wiarą i złączony z Chrystusem cierpiącym, jest świadom, że przez swoje cierpienie może przyczynić się do zbawienia świata. Dlatego poświęcamy nasze życie opiece nad chorymi oraz nasze posługiwanie potrzebującym jako głoszenie i znak nowego i wiekuistego życia zyskanego dzięki odku-

2 GL 7

LB 15

*Wat. II Posłanie
do chorych*

KK 44c

⁵⁹ Por. Łk 4,38 – 41

⁶⁰ Por. Łk 7,11 – 13; J 11,33 – 36

⁶¹ Por. Mt 25,34 – 45

⁶² Por. Mt 10,7 – 8; Łk 9,2

pieniu Chrystusa.

22. Przez ślub szpitalnictwa poświęcamy się, pod posłuszeństwem przełożonych, opiece nad chorymi i potrzebującymi, starając się służyć im przy każdej okazji, spełniając nawet najniższe posługi i z narażeniem własnego życia na wzór Chrystusa, który nas umiłował aż do śmierci dla naszego zbawienia⁶³.

Największe nasze szczęście polega na życiu w kontakcie z tymi, którym służymy na mocy naszej misji; przyjmujemy ich i służymy im z miłością, ze zrozumieniem i w duchu wiary, na co zasługują jako osoby i jako dzieci Boże; oddajemy do ich dyspozycji wszystkie nasze siły i wszystkie nasze zdolności na różnych nam powierzonych stanowiskach.

23. Ślub szpitalnictwa, który złożyliśmy, zobowiązuje nas do bronienia i czuwania nad prawami osoby mającej się narodzić, aby mogła żyć godziwie, aby miała opiekę w czasie choroby, aby umierała z godnością. Staramy się, aby w naszym szpitalnym apostołstwie zawsze było jasne, że ośrodkiem zainteresowania jest osoba znajdująca się w potrzebie lub chora oraz

*LB 11
Konst. 1585 tyt. 9
Konst. 1587
roz. 15 – 27
2KS 2
Konst. 1741
roz. 39
Konst. 1926
art. 225*

*DKG 79 III
5.14.19*

⁶³ Por. Gal 2,20; Ef 5,2; 1 J 3,16

żyjemy tak przeniknięci naszym posłaniem, aby nasi współpracownicy czuli się pociągnięci do działania w ten sam sposób.

Naszego ducha szpitalnego okazujemy nie tylko w instytucjach, w których pracujemy, ale okazujemy go także wszystkim tym, którym brak pokarmu i napoju, ubrania, domu, lekarstw, albo którzy znajdują się w różnych trudnościach lub są słabego zdrowia. Nasze serce cierpi, że nie może przyjść z pomocą i przyjąć wszystkich; oni jednak zajmują miejsce uprzywilejowane w naszej modlitwie i czujemy się złączeni z tymi wszystkimi, którzy pracują, aby budować świat bardziej ludzki i bardziej chrześcijański.

DA 8d

2GL 8

1 KS 15 – 16

24. Nasza konsekracja Bogu w służbie potrzebującym jest najdrogocenniejszym owocem naszego pójścia za Panem drogą rad ewangelicznych, ponieważ czystość, ubóstwo i posłuszeństwo wzmacniają naszą zdolność miłowania i sprawiają, że jesteśmy bardziej gotowymi, aby służyć chorym i ubogim w szpitalnym apostołstwie.

Najświętsza Maryja Panna wzorem naszej konsekracji

25. Najświętsza Dziewica jest dla nas szczególnym wzorem konsekracji. Ona bowiem, przyjmując Słowo Boże, poświęciła się całkowicie osobie i dziełu Chrystusa. *ET 56*
KK 56

To również Dziewica “zawsze nienaruszona”⁶⁴, pokorna i uboga⁶⁵ służebnica Pańska⁶⁶, zachęca nas swoim przykładem do wierności natchnieniom Ducha Świętego. *SJB Listy passim*

Ponadto, Ona jako “Matka miłosierdzia” i “Uzdrowienie chorych” uczy nas współczucia dla ludzkiego cierpienia oraz niesienia cierpiącym ulgi w ich doświadczeniach i udrękach⁶⁷. *DIM 9*
Lit. loret.

---

⁶⁴ Por. Łk 1,34 – 37; Mt 1,18 – 20

⁶⁵ Por. Łk 1,48

⁶⁶ Por. Łk 1,38

⁶⁷ Por. J 2,3; 19,26

ROZDZIAŁ TRZECI

NASZA WSPÓLNOTA SZPITALNA

26. Nasza wspólnota szpitalna rodzi się i wyrasta z miłości, którą Duch Święty rozlewa w naszych sercach⁶⁸; ośrodkiem tej wspólnoty jest Chrystus Zmartwychwstały, w którego imię gromadzimy się, aby wspólnie zdążać do Ojca i aby głosić ludziom dobrą nowinę o zbawieniu. *KDK 1*

Idąc za przykładem pierwotnego Kościoła, w którym “jeden duch i jedno serce” ożywiało wszystkich wierzących⁶⁹, którzy dawali do wspólnego użytku wszystko, co posiadali⁷⁰, nasze życie ukazuje światu możliwość ludzkiego współżycia i wspólnego realizowania wartości Królestwa; jest znakiem obecności Pana i zachęca ludzi do wiary w Chrystusa⁷¹. *DZ 15a*

Uczestnictwo w tym samym charyzmacie łączy nas w jedną rodzinę, w której wyznajmy wiarę, czujemy się i żyjemy jako bracia i wypełniamy wspólne posłannictwo służenia chorym i potrzebującym.

⁶⁸ Por. Rz 5,5

⁶⁹ Dz 4,32

⁷⁰ Por. Dz 2,44 – 45

⁷¹ Por. J 17,21

I. Wspólnota wiary i modlitwy

27. Jako rodzina zgromadzona w imię Pana⁷², nasza wspólnota, ze swej natury, jest uprzywilejowanym miejscem, gdzie doświadczenie Boga powinno osiągnąć swoją pełnię i udzielać się innym. W rodzinie tej przeżywamy naszą wiarę jako osobistą odpowiedź na miłość Boga, który nas pierwszy umiłował⁷³ i wyrażamy tę miłość, przyjmując z prostotą jej zbawcze działanie, które stopniowo przemienia nasze życie i domaga się, abyśmy je okazywali w naszym postępowaniu. *KWZZ 15*

KWZZ 1

Życie nasze jako wierzących, otwarte na objawienie Ojca i na zjednoczenie z Nim przez Chrystusa, w Duchu Świętym⁷⁴, pozwala nam uczestniczyć w tajemnicy Trójcy Przenajświętszej⁷⁵ w wierze, w nadziei i w miłości. Uczestnictwo to jest źródłem kontemplacyjnego wymiaru naszego życia.

Kan 663 § 1

28. Pierwszym źródłem naszej charytatywnej misji jest miłość miłosierna Oj- *MR 15.16*

---

⁷² Por. Mt 18,20

⁷³ Por. 1 J 4,10.19

⁷⁴ Por. J 14,8; 1 J 1,3; Ef 2,11 – 13.19 – 22

⁷⁵ Por. 1 Kor 2,10; Ef 1,3 – 12; J 14,23

ca⁷⁶. To zaś domaga się, abyśmy starali się osobiście i wspólnotowo, w modlitewnym dialogu o połączenie życia wewnętrznego z działalnością apostolską, abyśmy byli zdolni żyć miłością do Boga przy równoczesnym służeniu braciom⁷⁷. Codziennie zatem poświęcamy przynajmniej godzinę na modlitwę myślną i na czytanie duchowne.

Zasadnicze ukierunkowanie naszej wspólnoty do Boga wyraża się w czytaniu i rozważaniu Pisma Świętego; w uczestnictwie w życiu Bożym, które zostaje nam przekazane w sakramentach; w modlitwie wspólnotowej i osobistej; w nieustannym pragnieniu i szukaniu Boga, którego obecność dostrzegamy i pokornie uwielbiamy w bliźnim, w sposób szczególny w naszych współbraciach i w chorych.

29. Słowo Boże, które jest dla nas codziennym spotkaniem z “wniosłym poznaniem Jezusa Chrystusa”⁷⁸, oświeca nasze życie: jest źródłem natchnienia dla naszej modlitwy; kieruje naszą odnową osobistą i wspólnotową i pobudza do re-

⁷⁶ Por. 1 J 4,10 – 11

⁷⁷ Por. 1 J 4,19 – 20

⁷⁸ Flp 3,8

fleksji nad tajemnicą Boga i Kościoła, nad rzeczywistością człowieka i społeczeństwa.

30. Nasza wspólnota szpitalna czerpie swoje życie z Eucharystii, dlatego: *DK 6e DB 30f*

- sprawujemy ją i uczestniczymy w niej czynnie codziennie. Jako źródło i szczyt całego życia chrześcijańskiego stanowi ona niezastąpiony ośrodek, ożywiający kontemplacyjny wymiar naszego życia. W niej, w sposób specjalny, wypełniamy nasze kapłaństwo szpitalne: odnawiamy ofiarowanie naszej istoty Ojcu, a równocześnie składamy w ofierze cierpienia i nadzieje ludzi, którym służymy i którym poświęcamy naszą egzystencję. Wspólne uczestnictwo w dzieleniu się Słowem, Ciałem i Krwią Pana ożywia naszą łączność z Chrystusem oraz łączność ze współbraćmi; przykład naszego Zbawiciela, który się ofiaruje, aby dać nam życie, odnawia naszego ducha szpitalnego i pomaga nam postępować tak, jak On w służbie chorym i potrzebującym; *KL 48*
Kan 663 § 2
KK 11a
KWZZ 9
KK 10
ET 47
- żyjemy w sposób widoczny wokół oratorium, w którym rzeczywista obecność Jezusa w Eucharystii wyra- *DZ 6*
ET 48
KWZZ 9.15

za i realizuje naszą misję rodziny szpitalnej; kontemplujemy, uwielbiamy i wysławiamy Boga za Jego Miłość do nas; Jego nieustanną gotowość, aby być siłą, pociechą i wiatykiem chorych, pobudza nas do trwania przy człowieku, który cierpi, towarzysząc mu w jego cierpieniu i w jego samotności. *Kan 608*

31. Jesteśmy świadomi tego, że jesteśmy grzesznikami⁷⁹ i że nasze dążenie do Boga oraz nasz duch braterstwa nie może się utrzymać bez ustawicznej postawy, tak osobistej, jak i wspólnotowej, nawrócenia. *KK 8c*
KWŻŻ 10

Dlatego robimy codziennie rachunek sumienia i przystępujemy często do sakramentu pokuty. W ten sposób ożywiamy w sobie łaskę chrztu świętego, jednamy się z naszymi współbraćmi i przeżywamy radość zbawienia w przebaczeniu. *Kan 664*
SJB Listy passim
P I
KK 11b
DB 30f

32. Odmawiamy codziennie wspólnie liturgię godzin: Jutrznię i Nieszpory, przez co przedłużamy dziękczynienie za Eucharystię i uświęcamy cały dzień, pracę i każdy nasz wysiłek. Łączymy się w ten *KL 89a*
ES II 20
Kan 663 § 3
Kan 1174 § 1
KL 83.84

---

⁷⁹ Por. Jk 3,2

sposób z Chrystusem i Kościołem w od dawaniu czci Ojcu, umacniając więź ze współbraćmi i ze wszystkimi ludźmi; przedstawiając Panu ze szczególną troską udreki i nadzieje tych, którzy żyją dotknięci chorobą lub znajdują się w potrzebie.

33. Nasze posłannictwo ustawicznie styka nas z cierpieniem ludzi; dlatego rozważanie Męki Chrystusa “Męza boleści”⁸⁰, zajmuje naczelne miejsce w naszej duchowości: w niej bowiem odnajdujemy zbawczy sens cierpienia; z niej czerpiemy siłę i pociechę w doświadczeniach i słabościach; przez nią, w końcu, uczymy się sposobu przedstawiania Pana cierpiącym jako znaku nadziei i życia. *LB 10*
2KS 9

34. Maryja, Niewiasta wierna, Dziewica modląca się, ukazuje się nam jako najznakomitszy wzór Kościoła w porządku wiary, miłości i doskonałego zjednoczenia z Chrystusem. Ona, stojąc pod krzyżem Pana⁸¹, uczy nas, jak mamy jednoczyć się z ofiarą jej Syna, która przedłuża się w cierpieniu ludzkości. *KWZZ 13*
MC 17 – 18
KK 63
KK 58

Matka Boska, jako “Uzdrowienie cho- *SJB Listy passim*

---

⁸⁰ Iz 53,3

⁸¹ Por. J 19,25

rych”, zajmowała zawsze szczególne miejsce w życiu naszej wspólnoty szpitalnej. Okazujemy jej naszą miłość, przede wszystkim naśladowując jej cnoty; obchodzimy jej święta, szczególnie święto jej Orędownictwa; czcimy ją przez nasze modlitwy, a zwłaszcza przez różaniec.

*Konst. 1585 tyt. 4
roz. 13
Konst. 1611 roz.
23 KK 67
Kap. Gen 22.
4.1736
Kan 663 § 4
LB 17*

35. Spośród świętych, czcimy głównie naszego Ojca, świętego Jana Bożego i współbraci Zakonu, których Kościół stawia nam za wzór apostołstwa, abyśmy starali się iść za nimi oraz ich naśladować.

RC 15.7.1691

II. Wspólnota bratniej miłości

36. Powołani przez Jezusa, aby żyć z Nim w przyjaźni⁸², zachęcamy się wzajemnie do wypełnienia przykazania Chrystusowego, aby się miłować, tak jak On nas umiłował⁸³ i staramy się zachować jedność, którą Duch Święty daje w więzi pokoju⁸⁴.

Duch szpitalny, otrzymany jako dar, zobowiązuje nas do życia bratniego w prostocie, pomagamy sobie wzajemnie i przebaczymy nasze słabości⁸⁵; współzawodniczymy w okazywaniu sobie nawzajem szacunku, staramy się być wdzięczni wobec siebie, czujemy się solidarni ze współbraćmi w ich potrzebach, utrapieniach i radościach⁸⁶.

37. W oparciu o wyżej wymienione postawy, nasza wspólnota, niezależnie od różnic osobowych:

- akceptuje i darzy szacunkiem młodych, którzy od niedawna obrali nasze życie szpitalne, którzy je ubogacają swym entuzjazmem oraz swym du-

---

⁸² Por. J 15,14 – 15

⁸³ Por. J 13,34 – 35; 15,12 – 13

⁸⁴ Por. Ef 4,1 – 6

⁸⁵ Por. Kol 3,12 – 13; 1 P 3,8 – 9

⁸⁶ Por. Rz 12,9 – 10; Flp 2,3 – 4; 1 Kor 10,24

chem twórczym;

- troszczy się i miłuje braci chorych oraz starszych, którzy przez swoje doświadczenie, przez swe cierpienia i ducha modlitwy, są pożytecznymi członkami zarówno Kościoła, jak i Zakonu; *Konst. 1587 roz. 13.14*
- pamięta o współbraciach zmarłych, którzy nas wyprzedzili ze znamieniem wiary oraz modli się za nich, ofiarując przepisane praktyki pobożne. *Konst. 1617 roz. 18.19*
- *ME I*

38. Wspólnota nasza realizuje się i wzrasta, gdy:

- każdy z nas stara się osiągnąć własną, osobistą doskonałość, która pozwala mu żyć życiem pełnym równowagi i swe zalety i zdolności poświęcić dobru wspólnemu; *DKG 79 Ob III*
  - przeżywamy świadomie radość i odpowiedzialność za należenie do wspólnoty, uczestnicząc w przejawach jej życia⁸⁷;
  - istnieją chwile dialogu, rewizji i oceny wartości, w których stawiamy Chrystusa pośród nas⁸⁸ i pozwalamy się kierować Duchowi Świętemu, aby odczytać wolę Ojca względem wspól- *ZPL 29*
- KWZZ 14*

⁸⁷ Por. Hbr 10,24 – 25

⁸⁸ Por. Mt 18,20

- noty i względem każdej osoby;
- brat sprawujący władzę jest znakiem jedności i więzią miłości ożywia życie duchowe, pomaga żyć życiem wspólnotowym, koordynuje i uzgadnia osobiste plany współbraci z planami wspólnoty, poświęca czas każdemu współbratu, umie zasięgnąć rady, zanim podejmie decyzje, odnoszące się do życia wspólnotowego; *MR 13*
  - przyjmujemy w życiu wspólnotowym i w posłannictwie różnorodność darów, którymi Duch Święty ubogaca każdego współbrata⁸⁹; *DZ 14c*
  - stwarzamy środowisko, w którym będzie czas na modlitwę, studium i osobisty odpoczynek; *KWZZ 16*
  - zachowujemy konieczny umiar w korzystaniu ze środków społecznego przekazu, unikając wszystkiego, co mogłoby przynieść szkodę życiu duchowemu, stosunkom wspólnotowym i apostołstwu; *ET 46*
  - realizujemy nasz plan życia nakreślony w Konstytucjach, żyjąc w ustawicznej postawie nawracania się; *DSP 4*
Kan 666

39. Okazujemy gościnność osobom, które przybywają do naszych domów i przyj-

---

⁸⁹ Por. 1 Kor 12,4 – 7.12 – 13

muujemy je z dobrocią i prostotą, praktykując ducha gościnności. Jednak oznaczona część domu będzie zawsze zarezerwowana dla współbraci, aby rodzinie zakonnej pomóc i zapewnić prowadzenie własnego życia.

*Konst. 1617
roz. 17*

*KWZZ 14.15
Kan 667 § 1*

40. Nasze włączenie się w środowisko ubogich, chorych i potrzebujących, nasze z nimi współżycie, jest znakiem zbawienia oraz nowego życia. Równocześnie rzeczywistość wzywa nas i pobudza do stałej rewizji naszego stylu życia, aby sprawdzać, czy rzeczywistość odpowiada on charyzmatowi i misji, jaką otrzymaliśmy.

*ET 22
ZPL 4e*

III. Wspólnota posługiwania apostołskiego

41. Nasza wspólnota osiąga swoje pełne znaczenie w posłannictwie, dla którego Duch Święty wzbudził ją w Kościele. Wspólnota ta, kontynuując zbawczą tajemnicę Chrystusa, powierza nam obowiązek uobecniania Go w naszym apostołstwie miłości.

*KK 8a
Kan 675 § 1
KDK 45a*

*KK 44b
DZ 8b*

Nasze życie szpitalne w Kościele opiera się na osobie i na czynach Chrystusa, który w czasie swojego ziemskiego życia umiłował w szczególny sposób

chorych, ubogich i poniżonych⁹⁰. W Jego czynach dobroci⁹¹ i w Jego słowach pełnych pociechy i nadziei⁹² odkrywamy uczucia, które mamy przyjąć, aby w naszym apostołstwie szpitalnym ukazać miłość Boga; Jego utożsamienie się ze słabym i ubogim⁹³ zachęca nas do oddania naszego życia ewangelizacji ubogich i chorych⁹⁴.

DKG 79

Ob III.IV

42. Umacniamy płodność naszego posługiwania apostołskiego:

- przez wewnętrzne zjednoczenie z Chrystusem, który czyni nas uczestnikami miłości miłosiernej Ojca⁹⁵, okazując to w czynach miłości wobec chorych i potrzebujących⁹⁶; *DZ 1c*
Kan 675 § 2
- przez nasze włączenie się w Kościół, które jednoczy nas z tymi wszystkimi, którzy zostali posłani przez Jezusa do głoszenia Królestwa i uzdrawiania chorych⁹⁷; dzięki temu łączymy się w szczególny sposób z Najświętszą Dziewicą, najznakomitszym człon-

DZ 8b

KK 44b.46

MR 10 Kan 675

§ 3

⁹⁰ Por. Mk 1,32 – 34; Łk 6,20; 15,1 – 10; 18,15 – 17

⁹¹ Por. Łk 4,10; 5,13; 19,1 – 10

⁹² Por. Łk 7,13; 8,48; J 8,10 – 11

⁹³ Por. Mt 25,34 – 40

⁹⁴ Por. Łk 9,1 – 2; 10,1 – 9; Mk 16,15

⁹⁵ Por. J 15,4 – 5.9

⁹⁶ Por. J 13, 13 – 15; Mt 10,8; 1 J 3,16 – 18

⁹⁷ Por. Łk 9,1 – 2

kiem Kościoła i odznaczającą się ujmującą gościnnością w życiu, jak na to wskazują jej odwiedziny Elżbiety⁹⁸, obecność na weselu w Kanie⁹⁹, a przede wszystkim głęboka i wierna miłość do swego Syna, od Nazaretu aż po Kalwarię¹⁰⁰;

- w łączności z tymi, którzy cierpią, świadomi, że nasza miłość miłosierna wobec nich nie jest nigdy aktem jednostronnym; albowiem również i my, gdy służymy chorym, jesteśmy zawsze obdarowywani. Płodność naszego apostołstwa wzmacnia się w stopniu, w jakim staramy się nawiązać więź wzajemnej miłości z osobami, którymi się opiekujemy.

KK 53

DIM 14

*Jan Paweł II
13. 12. 1979*

43. Przez nasze posłannictwo szpitalne realizujemy i rozwijamy lepiej naszą istotę i odczuwamy potrzebę konsekwentnego życia duchem naszej tożsamości.

Zakłada to:

- głębokie życie wiarą, które powinniśmy nieustannie ożywiać w serdecznej modlitwie, aby móc żyć w harmonii z miłością do Boga i do bliźniego,

DZ 6; 8b

KK 42a

Jan Paweł II

⁹⁸ Por. Łk 1,39 – 40.56

⁹⁹ Por. J 2,3

¹⁰⁰ Por. Łk 1,31 – 38; 2,7.48.51; J 19,25

ofiarując chorym i potrzebującym pełną miłości obecność Chrystusa, który przez nasze posługiwanie daje im nadzieję i zbawienie;

- sens przynależności do wspólnoty, która nas posyła i którą reprezentujemy: ona podtrzymuje nasze apostołstwo i jest miejscem uprzywilejowanym, gdzie możemy dzielić radości i ciężar naszej pracy; to przeżycie miłości bratniej odnawia nas wewnętrznie i pobudza do dalszego działania w duchu bezinteresownej miłości¹⁰¹;

- przygotowanie ludzkie, teologiczne i zawodowe jako nieodzowny wymóg, aby ofiarować chorym i każdemu potrzebującemu człowiekowi wystarczającą posługę, na którą zasługuje i której od nas słusznie oczekuje.

13. 12. 1979

ZPL 7 – 10

Jan Paweł II

Tamże

ZLP 16.32 – 33

KWZZ 19 DZ 18

Sens naszego apostołstwa

44. W środowisku technicystycznym i konsumpcyjnym współczesnego społeczeństwa, w którym codziennie występują nowe formy wykluczania ze społeczeństwa i cierpienia, nasze apostołstwo szpitalne jest w pełni aktualne.

DKG 79 II B

ZPL 6a

Konst. 1587

roz. 16

W tej sytuacji jesteście powołani:

¹⁰¹ Por. Mt 10,8

- by realizować nasze posłannictwo przez postawy i humanitarne sposoby działania; *Jan Paweł II
Tamże*
- aby głosić jak Jezus, że szczególnie umiłowanymi przez nas są słabi i zepchnięci na margines społeczny¹⁰²; *MR 23f*
- aby żyć naszym posługiwaniem jako wyrazem wartości eschatologicznych życia ludzkiego. *DKG 79 III 3*

Odbiorcy naszego posłannictwa

45. Jako Bonifratrzy zostaliśmy powołani do pełnienia w Kościele misji głoszenia Ewangelii chorym i ubogim¹⁰³, przynosząc ulgę ich cierpieniom i całkowicie im się poświęcając. *DKG 79 I B 7
Ob IV*

W każdym człowieku widzimy naszego brata, przygarniamy i służymy, bez żadnej różnicy temu, kto znajduje się w potrzebie. *2GL 5
Konst. 1587
roz. 15*

Nasza wierność Kościołowi, człowiekowi, który cierpi, i duchowi Zakonu, zobowiązuje nas do odpowiedniej rewizji naszych dzieł, aby zawsze odpowiadały naszemu charyzmatowi i naszemu posłannictwu. *DZ 20a
Kan 667 § 1
DKG 79 Ob I*

¹⁰² Por. Mt 9,10 – 13; 11,28 – 30; 18,1 – 6

¹⁰³ Por. Łk 4,18

Aby nasze apostołstwo szpitalne pozostawało w zgodności z wartościami i wymogami Królestwa, będziemy uważać na znaki czasu, tłumacząc je zawsze w świetle Ewangelii. *KDK 4a*

Postawa służby i otwartości, właściwa naszemu posłannictwu, skłania nas do współpracy na polu naszego specyficznego apostołstwa z innymi instytucjami kościelnymi lub społecznymi. *ZPL 5*
Kan 680

Styl i formy apostołstwa

46. Nasza obecność wśród chorych i tych, którzy cierpią, odpowiada wymogom naszego charyzmatu, gdy:

- stoimy przy nich jako bracia i przyjaciele, radując się z tym, kto się raduje, cierpiąc z tym, kto cierpi¹⁰⁴, czyniąc wszystko, co przyczynia się do ich uzdrowienia oraz do ich dobra ogólnego; *Konst. 1926 art. 223ab.225 a*
- świadomi naszych ograniczonych możliwości, szukamy i przyjmujemy współpracę innych osób posiadających praktykę zawodową czy bez niej, ochotników i współpracowników, których staramy się natchnąć naszym duchem w realizowaniu na- *Konst. 1585 tyt. 9 roz. 2*
ZPL 6d

¹⁰⁴ Por. Mt 8,17; Łk 7,13 – 14; Rz 12,15

szego posłannictwa;

- żyjemy naszym życiem konsekrowanym z ewangeliczną prostotą, wierni otrzymanemu darowi.

47. Wymogi naszego apostołstwa skłaniają nas do angażowania się na rzecz osób, które cierpią, przez okazywanie im miłosiernej miłości Ojca w konkretnych formach działania.

A zatem:

- pracujemy we własnych szpitalach, współpracując z miejscową służbą zdrowia i świadcząc konieczne posługi mieszkańcom;
- przyjmujemy powierzane nam ośrodki, jeżeli tylko pozostają w zgodności z naszym charyzmatem i jeśli w nich możemy wykonywać apostołstwo szpitalne zgodnie z zasadami naszej tożsamości;
- włączamy się indywidualnie albo jako wspólnota w ośrodki czy instytucje kościelne lub państwowe, aby wypełniać misję ewangelizacji i służby w świecie zdrowia;
- tworzymy ośrodki i instytucje dla ludzi zepchniętych na margines społeczny, nie objętych opieką prawną;
- udajemy się do miejsc, gdzie nędza i zepchnięcie na margines społeczny

są oczywiste, jak na przykład do dzielnic ubogich i rejonów wiejskich, starając się zaradzić istniejącym w nich potrzebom w zakresie naszego charyzmatu.

48. Nakaz głoszenia Ewangelii wszystkim narodom, który Kościół otrzymał od Chrystusa¹⁰⁵, dotyczy także nas jako Bonifratrów. *KK 17*
DM 2a

Świadomi naszej odpowiedzialności w szerzeniu dobrej nowiny, zachowujemy zawsze żywego ducha misyjnego. *Kan 783*
DZ 20b

Sprawujemy nasze apostołstwo szpitalne, powiększając nieustannie naszą obecność na terenach misyjnych, szczególnie w krajach mniej uprzywilejowanych, w których staramy wyróżniać się: *MR 19*
EN 69

- duchem apostołskim, który skłania nie tylko do przygotowania dusz przez świadectwo naszej miłości na przyjęcie Ewangelii, lecz także do czynnej współpracy, gdy po temu nadarzy się okazja, aby dać poznać tajemnicę Chrystusa tym, którzy jej jeszcze nie znają; *DM 6e*
- gotowością do współpracy z instytucjami kościelnymi i świeckimi, działającymi na rzecz rozwoju życia bar- *DM 24b*
EN 31

---

¹⁰⁵ Por. Mk 16,15

dziej ludzkiego i godnego, i do brania udziału, przede wszystkim, w polepszeniu stanu zdrowia publicznego;

- docenianiem i przyjmowaniem tradycji ludności miejscowej, starając się nawiązać łączność z kulturą danych krajów. *DM 15.22 MR 23e*
DKG 79 Ob IIb
KDK 58

49. Pismo Święte zachęca tych, którzy posiadają dobra ziemskie, aby dzielili się nimi z ubogimi¹⁰⁶ i w ten sposób zaspokajali ich potrzeby.

Wierni naszemu duchowi, jako formę apostołstwa, podtrzymujemy praktykę dawania jałmużny. Uważamy ją nie tylko za dzieło miłosierdzia, które możemy spełniać, posiadając środki dla wspomagania potrzebujących, lecz także za dobro dla tego, który ją praktykuje¹⁰⁷; ponadto uważamy ją za głoszenie sprawiedliwości i miłości, aby przyczynić się do walki o zniesienie barier istniejących między klasami społecznymi.

IKS 4

2KS 8

Konst. 1585 Wstęp

Duszpasterstwo szpitalne

50. Dar szpitalny, który otrzymaliśmy, zobowiązuje nas w sposób szczególny

¹⁰⁶ Por. Tb 4,7; 12,8 – 10; Mt 6,2 – 4; Łk 12,33

¹⁰⁷ Por. Prz 11,17; Dn 4,24; Syr 3,30

do duszpasterstwa szpitalnego.

Praktykujemy je przede wszystkim:

- naszym daniem świadectwa ewangelicznego wśród chorych i potrzebujących;
- głoszeniem Słowa, które nadaje sens życiu wierzącego;
- sprawowaniem sakramentów, które uwalniają człowieka od grzechu i utwierdzają go w wierze.

51. W duszpasterstwie szpitalnym jesteśmy powołani do współpracy, my, wszyscy wierzący, którzy pracujemy w służbie chorych i potrzebujących.

Zatem:

- nasza obecność wśród nich zaznacza się zaangażowaniem duszpasterskim i gorliwością, z jaką uwidaczniamy wartości chrześcijańskiej i zawodowej etyki;
- odnosimy się z wielkim szacunkiem do przekonań i wierzeń religijnych innych osób; biorąc jednak pod uwagę, że ludzie doświadczeni cierpieniem i chorobą odczuwają głębiej swoje ograniczone możliwości i potrzebują większej pomocy, pomagamy im odkryć dobroć Pana i prawdziwy sens życia ludzkiego, zwłaszcza poprzez świadectwo naszej miłości;

DWR 2a

KDK 18.22

- naszym duszpasterstwem obejmujemy także członków rodzin chorych, składając ich do tego, aby docenili chrześcijańską tajemnicę cierpienia i czynnie współpracowali w czasie choroby drogich im osób;
- staramy się uwrażliwić naszych współpracowników, aby wykorzystując swoje zdolności ludzkie i zawodowe, w swym postępowaniu zawsze odnosili się z największym szacunkiem do praw chorego; zachęcamy *ZPL 6* do bezpośredniego uczestniczenia w duszpasterstwie tych, którzy czują się do tego powołani przez wiarę;
- ułatwiamy posługi religijne tym, którzy wyznają inną religię; *ATE 54.63*
- zgodnie z naszym charyzmatem angażujemy się czynnie w rozwój duszpasterstwa szpitalnego w Kościele lokalnym. *MR 40 – 41*

Bracia kapłani

52. Nasi współbracia kapłani, na mocy swych święceń i ślubu szpitalnego, są powołani w Zakonie głównie do sprawowania świętych posług i do ożywiania posługi duszpasterskiej. *IA 1.7.1609*

Dlatego bez dyspensy Stolicy Świętej nie mogą być wybierani na stanowisko *AF 17.6.1628*

generała, prowincjała i przełożonego domu.

Ich obowiązkiem jest przede wszystkim:

- głoszenie Słowa Bożego, sprawowanie Eucharystii, sakramentu pojednania i sakramentu chorych;
- umacnianie swą obecnością, nauczaniem i modlitwą chorych, szczególnie tych, którzy znajdują się w niebezpieczeństwie śmierci lub są w agonii, ofiarując im pociechę wiary i nadziei chrześcijańskiej;
- ożywianie życia duchowego i duszpasterskiego w naszych wspólnotach i dziełach apostołskich;
- współpraca z Kościołem lokalnym w zgodności z własną tożsamością szpitalną.

ROZDZIAŁ CZWARTY

FORMACJA DO NASZEGO ŻYCIA SZPITALNEGO

Powołanie szpitalne

53. Powołanie szpitalne, które otrzymaliśmy, jest darem rozwijającym się w nas w mierze, w jakiej odpowiadamy każdego dnia na wezwanie Boga, który nas powołuje, abyśmy utożsamili się z Chrystusem w miłości ku ludziom, a szczególnie w służbie chorym i potrzebującym.

Radość, jakiej doznajemy z wiernego pójścia za Jezusem, skłania nas do ofiarowania innym możliwości dzielenia się naszym życiem¹⁰⁸. *ET 55*

Świadomi, że Bóg wybiera pośrednictwo ludzi, aby ukazać każdej osobie jej powołanie¹⁰⁹, czujemy się odpowiedzialni za współpracę z Nim, aby ci, którzy otrzymali ten sam, co i my dar, mieli możliwość odkrycia go i usłyszenia głosu Pana.

Widząc tylu ludzi, naszych braci, zagrożonych w cierpieniu i znajdujących się w ciężkim położeniu, widząc też naszą niewystarczalność, która nie pozwala *2GL 8*

¹⁰⁸ Por. 1 J 1,1 – 4

¹⁰⁹ Por. J 1,41 – 42.45 – 46; Dz 9,6.17

nam, aby nieść pomoc wszystkim, zanosimy nasze modlitwy, osobiste i wspólnotowe, do Ojca żniwa, aby posłał nowych robotników swojej Kościołowi¹¹⁰, gotowych naśladować Chrystusa w jego zbawczej misji, przez apostołską posługę szpitalniczą.

Stosownie do wskazań Kościoła *DZ 24b* są wśród nas bracia organizujący i koordynujący duszpasterstwo powołań, aby ukazać Ludowi Bożemu dobroczynne posłannictwo naszego Zakonu.

54. Nasze wspólnoty są otwarte na przyjęcie tych, którzy pragną poznać, jak żyjemy¹¹¹; dajemy im możliwość dzielenia się, w jakiś sposób, rzeczywistością naszego posłannictwa oraz przeżycia szczęścia z poświęcenia się Bogu w służbie bliźniemu¹¹².

Podstawowe elementy formacji w Zakonie

Zasady ogólne

55. *Wierność* naszej tożsamości szpitalnej domaga się od każdego współbrata całościowej, solidnej i stałej formacji, zgod-

---

¹¹⁰ Por. Mt 9,37 – 38

¹¹¹ Por. J 1,39

¹¹² Por. Mk 8,35; 10,22; Łk 10,17.20

nie z uzdolnieniami osób oraz warunkami czasu i miejsca, aby można było odpowiedzieć na wymogi naszego powołania. *DZ 18b*

Cel formacji w naszym Zakonie

56. Cały proces wychowawczy jest nastawiony na harmonijny i solidny rozwój osoby, aby była zdolna przejąć się naszym charyzmatem i żyć głęboko duchem ewangelicznym. *DKG 79 Ob V*

Formacja winna przyczyniać się do wyzwolenia i rozwoju wartości ludzkich, chrześcijańskich i zakonnych, zgodnie z naszą tożsamością szpitalną.

Odpowiedzialni za formację

57. Formacją kierują przede wszystkim Duch Święty, który stopniowo prowadzi do pełnego poznania Chrystusa¹¹³; natomiast pierwszym odpowiedzialnym za to jego działanie jest sam kandydat.

W tym, co dotyczy formacji, przełożeni wyżsi odpowiedzialni są za:

- troskę o przygotowanie, mianowanie i o stałe dokształcanie wychowawców, albowiem od ich zdatności oraz od ich pracy zależy w znacznej mie- *DZ 18cd*

---

¹¹³ Por. J 14,26; 16,13

rze żywotność życia zakonnego i rozwój Zakonu;

- czuwanie, aby programy formacji i odpowiednia koordynacja między różnymi ośrodkami odpowiadały zawsze wskazaniom Kościoła i Zakonu, jak i różnym okolicznościom czasu i miejsca;
- zapewnienie zainteresowanym czasu i potrzebnych środków, aby formacja osiągnęła zamierzony cel.

Rozpoznanie i ukierunkowanie powołań

58. Najlepszą szkołą ukierunkowania powołań jest dawanie kandydatom naszego świadectwa wiary, braterstwa i posługiwania apostołskiego. *DZ 24c*

Poznanie zdolności i decyzja kandydata, czy odpowiada na wezwanie Boże, dokonuje się w klimacie modlitwy i dialogu; ponadto należy zbadać, czy kandydat posiada:

- dobre zdrowie fizyczne i psychiczne;
- zdolności umysłowe, moralne i duchowe; *Kan 642*
- zalety potrzebne do życia we wspólnocie;
- postawę otwartości i gotowości do służenia bliźniemu cierpiącemu i potrzebującemu;

- zdolność do podejmowania odpowiednich decyzji;
- odpowiedni poziom wychowania w wierze i otwartość na działanie Boga w swym życiu.

59. Formacja rozwija zalety kandydatów i pomaga im do harmonijnego wcielania ich w życie.

Jej zadaniem jest rozwijanie:

- w dziedzinie ludzkiej:
  - zdolności refleksyjnych i krytycznych;
  - poczucia odpowiedzialności w duchu wolności;
  - zdolności do autentycznego przeżywania stosunków międzyosobowych;
- w dziedzinie nadprzyrodzonej:
  - wzrostu w wierze, objawiającej się jako uznanie Boga w życiu osobistym i jako zobowiązanie, aby żyć zgodnie z wartościami Ewangelii¹¹⁴;
  - wzrostu w nadziei, przeżywanej jako stały sposób zachowywania się i działania, w oczekiwaniu na przyjście Pana¹¹⁵;

---

¹¹⁴ Por. Rz 1,16

¹¹⁵ Por. 1 P 1,3 – 5.13.21; 2 P 2,13 – 14; Ap 22,17 – 20

- wzrostu w miłości, która objawia się: w duchu synowskiego oddania się Bogu¹¹⁶ i Matce Najświętszej¹¹⁷; w postawie jedności z Kościołem; w duchu braterstwa, będącego owocem miłości Boga do nas¹¹⁸;
- w dziedzinie życia konsekrowanego:
  - pójście za Chrystusem, które wymaga wysiłku, aby stopniowo upodabniać się do Niego w zasadniczym sposobie Jego życia, mianowicie w czystości, ubóstwie, posłuszeństwie i miłości miłosiernej do chorych;
  - przymioty ludzkie i chrześcijańskie, które sprzyjają życiu wspólnemu, przez wychowanie w duchu braterstwa i służby;
- w dziedzinie naszego życia szpitalnego:
  - wartości ludzkie, chrześcijańskie i ewangeliczne, które pozwolą realizować siebie samych zgodnie ze stylem życia i celem Zakonu.

---

¹¹⁶ Por. 1 J 3,1; Rz 8,15 – 17

¹¹⁷ Por. J 19,27

¹¹⁸ Por. 1 J 4,7 – 12

Stopniowe włączanie się we wspólnotę

60. Kandydaci będą stopniowo włączać się w życie naszej wspólnoty zgodnie z etapami i okresami swej formacji. Będą uczestniczyć w życiu modlitwy, braterstwa i posługi apostołskiej w stopniu, w jakim to może sprzyjać doświadczeniu i przyswajaniu wartości ewangelicznych życia wspólnego.

61. W opracowaniu programów formacji należy brać pod uwagę osoby oraz zadania poszczególnych etapów, dostosowując teoretyczne zasady do rozwoju uczuć kandydata ich uzewnętrzniania i okazywania innym.

62. Dom wybrany na ośrodek formacji winien być dostosowany do osiągnięcia zadań poszczególnych etapów; powinna w nim panować atmosfera sprzyjająca milczeniu, modlitwie i studium, oraz możliwości stopniowego doświadczenia naszego życia wspólnotowego w różnych jego przejawach.

Formacja podstawowa

63. Formacja podstawowa w naszym Zakonie zmierza do tego, aby kandydaci

osiągnęli taką dojrzałość ludzką i taką dojrzałość wiary, która by im pozwoliła żyć odpowiedzialnie, w wolności i wierności, iść za Chrystusem zgodnie z naszym charyzmatem i stylem życia.

Etapy, które w sposób organiczny i stopniowy prowadzą do tego celu, są następujące: przednowicjat, nowicjat i scholastykat.

Mistrzowie i wspólnoty ośrodków formacji

64. Przełożeni wyżsi mianują kierownikiem i animatorem każdego z tych etapów formacyjnych, brata, który powinien:

- odznaczać się osobistą równowagą i posiadać wystarczające przygotowanie humanistyczne i teologiczne, aby mógł odpowiednio wypełniać powierzone mu obowiązki;
- być otwartym na działanie Boga we własnym życiu, przez okazywanie w codziennym sposobie postępowania dojrzałości w wierze właściwej osobie dorosłej;
- budzić miłość i wierność dla naszego charyzmatu i naszego posłannictwa w wierności wskazaniom Kościoła i Zakonu;

Kan 651 § 3

- wspierać działanie Ducha Świętego w duszach kandydatów, zajmując wobec nich tę samą postawę, jaką zajmował Jezus wobec swoich uczniów: a więc ufność w ich wiązki, zrozumienie dla ich słabości oraz zawsze ducha służby¹¹⁹.

Mistrzem nowicjuszków lub scholastyków może zostać brat, który oprócz wspomnianych zalet i wielkiego doświadczenia w apostołstwie szpitalnym, jest profesem po ślubach uroczystych.

Kan 651 § 1

65. Współbracia, którzy tworzą wspólnotę, gdzie znajduje się ośrodek formacyjny, świadomi swej odpowiedzialności oraz wagi swojego świadectwa dla rozwoju kandydatów:

Kan 652 § 4

- starają się żyć gorliwie swym powołaniem i apostołstwem;
- są otwarci na znaki czasu, na młodzież i na dialog z wychowawcami i kandydatami;
- podtrzymują nieustannie ducha jedności, aby kandydaci i nowi współbracia nauczyli się poprzez doświadczenie, że pomoc bratnia posiada wielką wartość jako element wzrostu i wytrwania we własnym powołaniu.

¹¹⁹ Por. Mt 10,5 – 8.16.26; 26,40 – 45; 20,28

Prenowicjat

66. Prowincje będą mieć ośrodki duszpa-sterstwa powołań, zorganizowane stosownie do różnych warunków, aby przyszli kandydaci do naszego Zakonu mogli tam przeprowadzić pierwsze rozpoznanie swego powołania.

W czasie postulatu, który jest okresem bezpośredniego przygotowania do nowicjatu i powinien trwać przynajmniej sześć miesięcy, kandydat pogłębia rozpoznanie własnego powołania:

*Konst 1585
tyt. 1 roz. 2*

*Konst 1617
roz. 9 – 10*

- przez modlitwę i rozmyślanie;
- przez szczery dialog z wychowawcami;
- przez odpowiednie uczestnictwo w życiu wspólnoty;
- przez studium przedmiotów przewidzianych w programie formacyjnym Zakonu.

Nowicjat

67. Głównym zadaniem nowicjatu jest dać nowicjuszom możliwość głębokiego przeżycia osobistego spotkania z Bogiem, ze wspólnotą i z cierpiącym człowiekiem.

Wymaga to atmosfery milczenia, modlitwy, wyrzeczenia, radości i ducha braterstwa, które to warunki pozwolą nowi-

ejuszom postępować w poznawaniu samych siebie, pogłębiać sens przynależności do Zakonu, poznać własne powołanie, aby mogli odpowiedzieć w sposób wolny i odpowiedzialny na wołanie Chrystusa.

Zgodnie z programem formacyjnym Zakonu, nowicjusze powinni otrzymać taką formację, która by im pomogła połączyć różne aspekty życia Bonifratrów: należy przeto pomagać im w praktykowaniu cnót ludzkich i chrześcijańskich; wprowadzać ich na drogę pełniejszej doskonałości przez modlitwę i zaparcie samego siebie; prowadzić ich do kontemplacji tajemnicy zbawienia, do czytania i rozważania Pisma świętego; przygotować ich do oddawania czci Bogu w świętej liturgii; formować ich zgodnie z wymogami życia konsekrowanego Bogu i ludziom w Chrystusie przez praktykowaniu cnót ewangelicznych i szpitalnictwa; pouczać ich ponadto o naturze i duchu, o celu i karności, o historii i życiu naszego Zakonu, wychowywać ich do miłości do Kościoła i do jego świętych pasterzy.

Przyjęcie postulanta do nowicjatu należy do prowincjała za zgodą jego Rady. Żaden kandydat nie może być przyjęty do Zakonu, jeśli nie posiada przymiotów koniecznych do podjęcia życia wła-

Kan 652 § 2

Kan 641

Kan 642

Kan 597

ściwego naszemu instytutowi.

Nowicjat w naszym Zakonie trwa dwa lata.

Do ważności nowicjatu wymaga się, by pierwszy rok odbył się w domu prawnie do tego celu wyznaczonym. Nieobecność w domu nowicjatu w tym czasie trwająca ponad trzy miesiące, ciągle lub z przerwami, powoduje nieważność nowicjatu; nieobecność przekraczającą piętnaście dni należy uzupełnić.

Kan 647 § 2

Kan 649 § 1

Co do warunków wymaganych do przyjęcia oraz innych wymagań nowicjatu, należy zachować przepisy prawa powszechnego i naszego prawa własnego.

Kan 641 – 653

68. Po ukończeniu nowicjatu i po wystarczającym sprawdzeniu powołania, nowicjusz oddaje się Panu, wiążąc się z Zakonem ślubami czasowymi.

W czasie profesji otrzymuje habit zakonny, jaki noszą współbracia, jako znak swej konsekracji oraz świadectwa ubóstwa.

OPR Wstęp 5

Kan 669 § 1

Scholastykat

69. Scholastykat jest okresem formacji między pierwszą profesją a profesją uroczystą.

Kan 659

Ma na celu pomagać współpracom w postępie w doskonaleniu miłości i osiągnięciu takiego stopnia dojrzałości ludzkiej i duchowej, która by pozwoliła im zrozumieć i przeżywać ich konsekrację zakonną jako prawdziwe dobro dla nich samych i dla drugich.

W tym czasie scholastycy:

- zdobywają formację zawodową i duszpasterską, która daje im możliwość prowadzenia misji apostolskiej Zakonu; *Kan 660*
- pogłębiają motywację i wymagania swej konsekracji Bogu i sens przynależności do Zakonu.

70. Po upływie ślubów czasowych, współpracia, którzy dobrowolnie o to proszą i są dopuszczeni przez kompetentnych przełożonych, poświęcają się definitywnie Bogu przez profesję uroczystą. *Kan 657 § 1*

Ten decydujący wybór poprzedza przygotowanie, w czasie którego winni być wolni od innych zajęć. W atmosferze intensywniejszej refleksji i modlitwy porównują swoje życie z Ewangelią, pogłębiają znaczenie swej konsekracji, jak też ducha i charyzmat Zakonu.

71. Wszyscy czujemy się odpowiedzialni za formację młodych, dlatego przyjmujemy ich i pomagamy im w procesie dojrzewania, przede wszystkim świadectwem naszej konsekracji przeżywanej radośnie w zjednoczeniu z braćmi.

Kan 652 § 4

Ze swej strony, młodzi współbracia powinni wielkodusznie i z prostotą nawiązać łączność ze wspólnotą, oddając się całkowicie na służbę i misję Zakonu jako wyraz wdzięczności wobec współbraci, którzy nas poprzedzili, od których otrzymaliśmy duchowe dziedzictwo Zakonu.

Formacja stała

72. Formacja stała jest wymogiem samego życia oraz stałą odpowiedzią na odnawiające się działanie Ducha Świętego, który nas zachęca do podjęcia planów Bożych w stosunku do świata z dynamizmem, z uwzględnieniem i znajomością aktualnych warunków, wpływających z naszej konsekracji w życiu szpitalnym.

Jest to obowiązek, który trwa całe życie i który zobowiązuje nas do nieustannego pogłębiania tego, cośmy osiągnęli w czasie formacji podstawowej i która wymaga przystosowania do wartości współczesnej kultury, aby osiągnąć coraz

Kan 661

---

lepsze wyniki w pełnieniu szczególnej misji, powierzonej nam przez Kościół.

73. Wszyscy poczuwamy się do odpowiedzialności za naszą formację, która utrzymuje nas w otwarciu na wolę Bożą w świecie ustawicznie zmieniającym się; przeto wszyscy przyczyniamy się, stosownie do naszych możliwości, aby w naszej wspólnocie osiągnąć cel nam właściwy.

Środowiskiem naturalnym, w którym rozwija się nasze życie, jest wspólnota lokalna, która powinna utrzymywać się w stanie ustawicznego postępu.

Niektóre jednak zadania stałej formacji realizujemy także na innych płaszczyznach, przez co przyczyniamy się do ubogacenia i do jedności Zakonu.

ROZDZIAŁ PIĄTY

ZARZĄD NASZEGO ZAKONU

Zasady zarządzania

74. Kościół otrzymał od Pana Jezusa, swego Boskiego Założyciela, władzę, którą On posiadał od Ojca niebieskiego¹²⁰.

Nasz Zakon, zatwierdzony przez Stoлицę Apostolską, jest instytutem na prawie papieskim i uczestniczy w tej władzy przez przełożonych prawnie wybranych lub mianowanych.

LD 1.1.1572

Kan 589

MR 13

Pius XII

11.02.1958

Władza w Zakonie jest prawdziwą służbą miłości, którą przełożeni wykonują dla dobra wspólnego, na wzór Jezusa Chrystusa¹²¹, w szukaniu woli Bożej w stosunku do instytutu i wspólnoty oraz każdego współbrata.

DZ 14c

75. Przełożeni więc powinni wykonywać swą władzę w duchu braterstwa, zasięgając opinii, popierając inicjatywy i zachowując powszechne prawo kościelne oraz własne prawo zakonne.

Kan 617

¹²⁰ Por. Mt 28,18 – 20; J 20,21

¹²¹ Por. Mt 20,28

Dołożą starań, aby powierzeni im współbracia szczerze szukali Boga, utrzymywali między sobą prawdziwą więź braterską i pomagali bliźniemu, zgodnie z naszym charyzmatem szpitalnym.

Zgodnie z naszą Regułą niech będą dla wszystkich wzorem dobrego postępowania, niech napominają niespokojnych, dodają otuchy lęklwym, niech przyjmują chorych i niech dla wszystkich będą cierpliwi¹²².

RSA 46

Kan 619

76. Dar szpitalnictwa, który otrzymaliśmy od Ducha Świętego, przeżywamy w instytucie zatwierdzonym przez Kościół; dlatego nasz Zakon, podobnie jak Kościół, jest równocześnie rzeczywistością charyzmatyczną i instytucjonalną.

KK 45a

KK 8

Odpowiednie przepisy pomagają do życia tym charyzmatem i to życia w pełni, ułatwiając pełnienie misji w służbie dla Ludu Bożego.

Stąd też nasz Zakon kieruje się prawem kościelnym powszechnym i naszym prawem własnym, zawartym w Konstytucjach i w Statutach Generalnych oraz w dokumentach Stolicy Świętej dotyczących naszego Instytutu.

---

¹²² Por. 1 Ts 5,14

Struktura organiczna naszego Zakonu

77. Zakon nasz, w Kościele powszechnym, stanowi jedno ciało złożone:

- ze WSPÓLNOT MIEJSCOWYCH, położonych w określonej miejscowości dla pełnienia naszego apostołstwa i uczestnictwa w życiu braterskim pod przewodnictwem przełożonego; *Kan 608*
- z PROWINCJI, złożonych z pewnej liczby wspólnot, które łączy szczególna więź braterstwa oraz posługiwania apostołskiego, pod przewodnictwem przełożonego wyższego; *Kan 621*
- z WICEPROWINCJI, które są prowincjami w fazie formowania się;
- z DELEGATUR GENERALNYCH, złożonych z jednej lub z wielu wspólnot, zależnych bezpośrednio od Rady Generalnej;
- z DELEGATUR PROWINCJALNYCH, złożonych w szczególnych przypadkach z jednej lub z wielu wspólnot miejscowych, zależnych od danej prowincji.

78. Założenie i zniesienie prowincji, wiceprowincji i delegatur generalnych, a także ewentualne zmiany ich granic, należy do Rady Generalnej, za zgodą zainteresowanych rad prowincjalnych. *Kan 581*
Kan 585

Założenie i zniesienie i ewentualne zmiany celu poszczególnych wspólnot miejscowych i dzieł szpitalnych należą do kompetencji Rady Generalnej za zgodą Rady Prowincjalnej, po wysłuchaniu zainteresowanych wspólnot z zachowaniem przepisów prawa powszechnego.

Kan 609 § 1

Kan 612

Kan 616 § 1

Założenie, zniesienie i ewentualne zmiany granic delegatur prowincjalnych, należą do Rady Prowincjalnej po zatwierdzeniu przez generała.

79. Przepisy Konstytucji i Statutów generalnych dotyczące prowincji i prowincjałów odnoszą się również, jeżeli nie postanowiono inaczej, do wiceprowincji i wiceprowincjałów.

Organy władzy

80. a) Wykonywanie władzy:

Władzę, którą nasz Zakon otrzymał od Boga za pośrednictwem Kościoła, sprawuje:

Kan 618

Kan 596 § 1

- w sposób nadzwyczajny, nad całym Zakonem, Kapituła generalna, nad prowincją Kapituła prowincjalna, a nad wspólnotą, Kapituła lokalna;
- w sposób zwyczajny, generał, prowincjał i przełożony miejscowy, każ-

dy w granicach swej kompetencji przy pomocy odpowiednich rad.

b) Jeśli chodzi o kapituły:

- do odprawienia kapituły wymagana jest obecność przynajmniej dwóch trzecich tych, którzy powinni być wezwani;
- co do wyborów; wybory są tajne, wybrany jest ten, kto otrzymał bezwzględną większość głosów tych, którzy są obecni; *Kan 119 1-o*
- po dwóch bezskutecznych głosowaniach przystępuje się do trzeciego, w którym głos bierny mają jedynie dwaj kandydaci, którzy w drugim głosowaniu otrzymali największą ilość głosów;
- jeżeli w trzecim głosowaniu liczba głosów jest równa, wybrany jest starszy profesją wieczystą; jeżeli kandydaci złożyli profesję tego samego dnia, wybrany jest starszy wiekiem;
- wybór generała przeprowadza się w wyżej wymieniony sposób po uprzednim wyborze przewodniczącego danej sesji, a wybranego przez kapitułę spośród jej członków; *Kan 625 § 1*
- wszystkie wybory dokonane na kapitułach wymagają zatwierdzenia przez *Kan 626 § 3*

przewodniczącego; ten jednak nie jest obowiązany udzielić zatwierdzenia, z wyjątkiem wyborów dokonanych na kapitule generalnej.

- w innych sprawach, jeżeli kapituła nie postanowi, że należy postępować inaczej, decyzje zapadają w tajnym głosowaniu bezwzględną większością głosów tych, którzy są obecni; jednak jeśli po dwóch głosowaniach liczba głosów jest równa, przewodniczący może ją rozstrzygnąć swoim głosem.

Kan 119 2-o

c) Czas sprawowania urzędów

Wszystkie urzędy w Zakonie są czasowe; ich trwanie wiąże się z odprawieniem kapituł, podczas których każdy urząd należy na nowo obsadzić.

Kan 624 §§ 1 – 2

Wszyscy wyżsi przełożeni i radni generalni lub prowincjalni mogą być ponownie wybrani na kolejną kadencję, trwającą sześć lub cztery lata, lecz nie mogą być wybrani bezpośrednio po raz trzeci.

Postulację dopuszcza się tylko w przypadkach nadzwyczajnych, do jej ważności wymagana jest większość przynajmniej dwóch trzecich głosów.

Kan 181 § 1

81. Rady i kapituły, w zakresie swych uprawnień, są wyrazem uczestnictwa i troski wszystkich o dobro wspólne.

DZ 14d

Kan 633

Zarząd generalny

Kapituła generalna

82. Kapituła generalna jest najgłębszą formą łączności w dziedzinie charyzmatu Zakonu i momentem, w którym w sposób szczególny objawia się kolegalność. Ona sprawuje w Zakonie najwyższą władzę wewnętrzną i dlatego ponosi główną odpowiedzialność za nadanie kierunku naszemu Instytutowi w aktualizowaniu posłannictwa, powierzonego mu przez Ducha Świętego w Kościele.

Kan 631 § 1

Stąd też wszyscy współbracia, każdy w zakresie swych kompetencji, powinni przyczyniać się do tego, aby kapituła osiągnęła swój cel, czy to uczestnicząc w niej jako jej członkowie, czy też współpracując z nią z poczuciem odpowiedzialności w jej przygotowaniu przez wybór delegatów albo też podając wnioski, które uważają za korzystne dla dobra Zakonu, a przede wszystkim prosząc pokornie Pana o pomoc dla jej prac.

Kan 631 § 3

83. Kapituła generalna:

- bada stan Zakonu odnośnie do wymogów życia zakonnego według nauki Kościoła; *Kan 631 §§ 1 – 2*
- studiuje, popiera i poddaje autentycznie różne sposoby ukazywania naszego charyzmatu;
- rozwiązuje i praktycznie wyjaśnia wątpliwości i trudności, jakie mogą powstać w stosowaniu Konstytucji;
- wybiera przełożonego generalnego i przynajmniej czterech radnych generalnych;
- wydaje dekryty, które uważa za stosowne dobra Zakonu.

84. Kapituła generalna odbywa się:

- co sześć lat;
- pod koniec pierwszego trzylecia, gdyby trzeba było wybrać generała w razie opróżnienia urzędu w czasie pierwszego trzylecia. Kapitułę zwołuje generał lub wikariusz generalny.

85. Do uczestniczenia w niej obowiązani są na mocy prawa:

- generał albo wikariusz generalny w charakterze przewodniczącego; *Kan 631 § 2*
- radni generalni;
- prowincjałowie albo wikariusze prowincjalni;

- wiceprowincjałowie albo wikariusze wiceprowincji;
- delegaci generalni, zarządzający delegaturami generalnymi.

Ponadto uczestniczyć będą w kapitule delegaci wybrani zgodnie z przepisami Statutów generalnych, którymi powinni być bracia po ślubach uroczystych i w liczbie nie mniejszej niż uczestnicy na mocy prawa.

86. Generał, za zgodą swej Rady, może zarządzić, aby między jedną a drugą kapitułą odbyła się konferencja generalna Zakonu, zgodnie z przepisami Statutów generalnych.

Kan 632

Przełożony generalny

87. Przełożony generalny jest przede wszystkim więzią jedności całego Zakonu; bardziej niż ktokolwiek inny powinien gorliwie strzec i rozwijać, wśród naszych współbraci i w naszych dziełach, ducha właściwego naszemu Instytutowi.

Dlatego powinien on odzwierciedlać w swej osobie i w rządzeniu właściwy charyzmat Zakonu i jego apostołski ideał miłości, biorąc pod uwagę zdrowe tradycje oraz popierając nowe inicjatywy

zgodnie z potrzebami czasu i miejsca.

Przełożonym generalnym może być tylko ten współbrat, który ukończył dwanaście lat profesji uroczystej.

Kan 623

Władzy generała podlegają wszystkie prowincje, wspólnoty, dzieła szpitalne i wszyscy współbracia Zakonu, zgodnie z prawem powszechnym i naszym własnym prawem.

Kan 622

Kan 617

W czasie trwania swego urzędu, przeprowadzi osobiście albo przez delegata, przynajmniej raz, wizytację kanoniczną wszystkich wspólnot i dzieł Zakonu.

Kan 628 § 1

Dla odpowiednio ważnej przyczyny, ze względu na dobro wspólne może usuwać lub przenosić współbrata z każdego obowiązku lub urzędu zgodnie z przepisami Statutów generalnych.

Kan 624 § 3

Radni generalni

88. Radni generalni współpracują z generałem w zarządzaniu Zakonem i w ten sposób wyrażają ducha braterstwa całego naszego Instytutu.

Kan 627 § 1

Przeto wiernie, szczerze i z pełną swobodą służą generałowi swą radą, gdy są o to pytani i zawsze, gdy to uważają za pożyteczne w Panu.

Kan 127 § 3

Radnymi generalnymi mogą zostać współbracia, którzy mają przynajmniej

sześć lat profesji uroczystej.

Razem z generałem tworzą Radę Generalną.

89. Gdy z jakiegokolwiek przyczyny zawakuje urząd generała, pierwszy radny rządzi Zakonem jako wikariusz generalny do odbycia kapituły generalnej.

Gdyby generał był nieobecny lub miał przeszkodę, zastępuje go pierwszy radny; w razie gdyby pierwszy radny był także nieobecny lub miał przeszkodę, zastępuje go następny radny niemający przeszkody. Tymczasowy wikariusz, jeżeli nie posiada specjalnych pełnomocnictw, nie może zmieniać zarządzeń generała.

Do pomocy w zarządzie generalnym Zakonu, ustanawia się inne urzędy jak prokuratora, ekonoma i sekretarza generalnego, które niekoniecznie muszą się wiązać z urzędem radnego generalnego. Bracia powołani na te urzędy powinni być profesami o ślubach uroczystych przynajmniej od sześciu lat. Co się tyczy ich funkcji i warunków nominacji albo wyboru, należy zachować przepisy Statutów generalnych.

Kan 636 § 1

Zarząd prowincjalny

Kapituła prowincjalna

90. Kapituła prowincjalna, z zachowaniem władzy kapituły generalnej i generała, jest nadzwyczajnym organem władzy w prowincji; w niej bowiem przejawia się, w sposób szczególny, łączność różnych wspólnot miejscowych między sobą i z całym Zakonem.

Kan 632

Współbracia prowincji, uwzględniając doniosłość, jaką posiada kapituła do życia i apostołstwa prowincji, będą uczestniczyć w sposób odpowiedzialny w jej przygotowaniu i przebiegu, każdy według własnej kompetencji.

91. Na kapitule:

- bada się stan prowincji, biorąc pod uwagę wszystkie aspekty naszego życia zakonnego;
- zastosowuje się postanowienia i wskazania kapituły generalnej, biorąc pod uwagę okoliczności i potrzeby lokalne;
- wybiera się albo mianuje, zgodnie z przepisami Statutów generalnych, prowincjała, przynajmniej dwóch radnych prowincjalnych, delegatów prowincjalnych, przełożonych miej-

Kan 625 § 3

scowych i mistrzów nowicjuszków i scholastyków;

- wydaje się odpowiednie dekryty dla dobra prowincji.

92. Kapituły Prowincjalne będą odbywały się co cztery lata i będą zwoływane przez Generała.

93. Do uczestniczenia w kapitule obowiązani są na mocy prawa:

- generał albo jego delegat, w charakterze przewodniczącego;
- prowincjał albo wikariusz prowincjalny;
- radni prowincjalni;
- delegaci prowincjalni, którzy zarządzają delegaturami prowincjalnymi.

Ponadto uczestniczą w kapitule delegaci wyznaczeni w Statutach generalnych, którymi mogą być współbracia o ślubach uroczystych i w liczbie nie mniejszej niż uczestnicy na mocy prawa.

94. W każdej prowincji, między jedną a drugą kapitułą prowincjalną, powinna się odbyć przynajmniej jedna konferencja prowincjalna, zgodnie z przepisami Statutów generalnych.

Kan 632

Przełożony prowincjalny

95. Prowincjał jako przełożony wyższy ponosi szczególną odpowiedzialność za rozwój życia zakonnego i za całą działalność formacyjną i apostołską prowincji.

Prowincjałem może zostać współbrat, mający sześć lat profesji wieczystej.

Kan 623

Władzy prowincjała podlegają wszystkie wspólnoty i dzieła oraz wszyscy współbracia prowincji, zgodnie z prawem powszechnym i prawem własnym Zakonu.

Kan 622

Kan 617

W ciągu czterech lat sprawowania urzędu, przynajmniej jeden raz odbędzie wizyty kanoniczne we wszystkich wspólnotach i dziełach prowincji.

Kan 628 § 1

Radni prowincjalni

96. Radni prowincjalni współpracują w duchu braterstwa z prowincjałem w zarządzaniu prowincją.

Kan 627 § 1

Świadomi własnej odpowiedzialności, wydają opinie, służą radami oraz dzielą się własnymi spostrzeżeniami z prowincjałem, nie tylko wtedy, gdy są przez niego pytani, lecz za każdym razem, gdy uważają to za pożyteczne dla dobra wspólnego.

Kan 127 § 3

Radnymi winni być współbracia przynajmniej po trzech latach ślubów uroczystych.

Razem z prowincjałem tworzą Radę Prowincjalną.

97. Gdy urząd prowincjała zawakuje z jakiegokolwiek przyczyny, prowincją będzie zarządzał, jako wikariusz prowincjalny, pierwszy radny, zgodnie z przepisami Statutów generalnych.

Gdy prowincjał jest nieobecny lub ma przeszkodę, zastępował go będzie pierwszy radny; w razie gdyby i pierwszy radny był nieobecny lub miał przeszkodę, zastępuje go kolejny radny, niemający przeszkody. Wikariusz tymczasowy, jeżeli nie posiada specjalnego pełnomocnictwa, nie może zmieniać zarządzeń prowincjała.

Do pomocy zarządowi prowincjalnemu powołuje się urzędy ekonoma i sekretarza. Co do mianowania i przymiotów wymaganych na te urzędy, należy stosować przepisy Statutów generalnych.

Kan 636 § 1

Zarząd miejscowy

Przełożony miejscowy i jego Rada

98. Przełożony miejscowy, na mocy swego urzędu, jest głównym animatorem wspólnoty i cieszy się władzą, jakiej mu udziela prawo powszechne i prawo własne Zakonu. *Kan 622*
Kan 617

Przełożonym miejscowym może być współbrat, profes solenny, zgodnie z przepisami Statutów generalnych. *Kan 623*

On przede wszystkim jest odpowiedzialny za rodzinę zakonną. Współbracia winni mu okazywać należny szacunek oraz służyć skuteczną pomocą w sprawowaniu jego urzędu.

Powinien sam przestrzegać i zabiegać po bratersku o zachowywanie Konstytucji i innych przepisów Instytutu, zwracając szczególną uwagę na to, aby były wcielane w życie zasady życia wspólnego.

Niech często przestaje ze współbraćmi i słucha ich chętnie w otwartym dialogu, niech poznaje ich aspiracje oraz ich potrzeby, aby im pomóc w osiągnięciu celu życia zakonnego.

Przynajmniej w tych wspólnotach, gdzie jest sześciu współbraci profesów, należy wyznaczyć, zgodnie z przepisami

Statutów generalnych, wiceprzełożonego i dwóch radnych.

Kapituła miejscowa

99. Zadaniem kapituły miejscowej jest badanie i rozwiązywanie problemów, dotyczących życia wspólnego, zgodnie z naszym własnym prawem i prawem powszechnym.

Kan 632

Jest to jeden z ważnych momentów, w którym współbracia tworzący kapitułę, wyrażają swój szacunek do dialogu i współodpowiedzialności.

Przełożony miejscowy nie powinien zmieniać prawnych zwyczajów, ani wprowadzać zmian, bez uprzedniego wysłuchania zdania kapituły miejscowej albo, zależnie od wypadku, bez jego zgody; ponadto, gdy jest to wymagane, winien otrzymać pozwolenie prowincjała.

Zarządzanie dobrami materialnymi

100. Nasz Zakon jako taki, jego prowincje, jego wspólnoty i jego dzieła, zgodnie z prawem powszechnym i naszym własnym prawem, posiadają osobowość prawną, mają więc prawo nabywania, posiadania, zarządzania i sprzedawania tego, co jest potrzebne do utrzymania

Kan 634 § 1

Kan 1255

i rozwoju naszego życia i naszej misji charytatywnej i szpitalnej.

Właściwi przełożeni mogą osobiście albo przez przedstawiciela, wykonywać wszelkie czynności administracyjne, jak również przyjmować darowizny, spadki lub zapisy dla Zakonu, prowincji, dla wspólnoty miejscowej, dla dzieł albo dla poszczególnych współbraci, uczynione z jakiegokolwiek tytułu, oraz podpisywać odpowiednie dokumenty, z zachowaniem przepisów prawa powszechnego i własnego.

Kan 1279 § 1

Kan 638 § 2

Nasi współbracia powinni pamiętać, że nie są właścicielami dóbr doczesnych, lecz tylko ich włodarzami i zarządcami.

Zarządzanie dobrami ma być nastawione na przynoszenie korzyści chorym i potrzebującym, w zgodności z prawem kościelnym i naszymi Konstytucjami, Statutami generalnymi i ze słusznymi przepisami obowiązującymi w różnych krajach.

ROZDZIAŁ SZÓSTY

WIERNOŚĆ NASZEMU POWOŁANIU SZPITALNEMU

Odpowiedź na dar Boży

101. Wierność powołaniu, które otrzymaliśmy, jest możliwa dzięki niezmięnej wierności Boga¹²³. On, wybierając nas, aby odtworzyć obraz swojego Syna¹²⁴, ubogacił nas darami Ducha¹²⁵, jako rękojmnią trwałej swojej miłości i swego wezwania¹²⁶.

Ta postawa Boga domaga się od nas stałej odpowiedzi w wierności: *KK 47*
PZ 5d

- Bogu samemu przez zjednoczenie z Nim¹²⁷ i wypełnienie Jego woli¹²⁸;
- sobie samym, przez rozwijanie otrzymanych darów¹²⁹;
- naszym współpracownikom, przez pomaganie im w ich osobistym rozwoju¹³⁰;
- Kościołowi, przez wypełnienie naszego posłannictwa, zgodnie z danym

¹²³ Por. Ez 34, 6 – 9; Iz 49, 14 – 16; 1 Kor 1, 8 – 9

¹²⁴ Por. Rz 8,29; Ef 1,4

¹²⁵ Por. Rz 3,24; 8,14 – 16; 1 Kor 12,3 – 11; Ga 5,22 – 23

¹²⁶ Por. Rz 8,35 – 39; 11,29

¹²⁷ Por. 2 P 1,3 – 10; 2 Tes 1,11 – 12

¹²⁸ Por. Mt 7,21; J 15,10 – 14

¹²⁹ Por. Mt 25,14 – 30; Łk 19,11 – 26

¹³⁰ Por. Flp 2,2 – 5; Jk 4,11; 1 P 4,8 – 10

nam charyzmatem¹³¹;

- chorym i potrzebującym, przez spełnianie wobec nich posługi, aby dać wyraz miłości Boga do nich¹³².

102. Jesteśmy świadomi, że żyjemy otrzymanym darem, uzależnieni od naszej ludzkiej słabości¹³³ i od środowiska, które zmusza nas nieustannie do przyjmowania wartości niezgodnych z Ewangelią¹³⁴. To zaś zmusza nas do życia w postawie ciągłej pokory i nawrócenia, do oddania się osobistej ascezie¹³⁵, jako środkowi do osiągnięcia pełnej wierności.

Zachowujemy tę postawę:

- w stosunku do Boga, w chwilach skupienia i milczenia, w czasie których spotykamy się z Nim osobiście, odnawiamy sens naszego istnienia i przyjmujemy drugich w całej ich rzeczywistości;
- w czasie braterskiego spotkania, kiedy, zależnie od sytuacji, nasze stosunki wspólnotowe stają się pobudką, zrozumieniem, prostotą albo napomnieniem braterskim¹³⁶.

¹³¹ Por. Ef 4,1.11 – 13; Rz 12,6 – 8

¹³² Por. 1 J 4,9 – 12

¹³³ Por. Rz 7,14 – 25; 2 Kor 4,7; 12,7

¹³⁴ Por. Mt 18,7

¹³⁵ Por. Mt 26,41; Łk 13,5; 1 Kor 9,24 – 27; 1P 5,8

¹³⁶ por. Rz 15,1 – 2.7.14; Ga 6,1 – 2; Hbr 3,13

Wierność naszym szczególnym cnotom

103. Nasza duchowość wyraża się w życiu wewnętrznym przeżywaniem miłości do Boga i do bliźniego potrzebującego¹³⁷. Okazujemy codziennie tę podstawową postawę naszego życia poprzez czyny solidarności, posługi i oddania ubogim i chorym.

Zachowamy żywym tego ducha w takim stopniu, w jakim umieścimy cierpiących w centrum całej naszej działalności apostołskiej i wszystkich naszych starań.

Wszystko to domaga się od nas szczególnej uwagi, czy to indywidualnej, czy wspólnotowej, aby wszystkie nasze przymioty natury duchowej, intelektualnej i materialnej były zawsze na usługi ubogich.

Równocześnie wszystko to pomaga nam pozostać zawsze w prostocie i surowości właściwej naszemu powołaniu, przez dobrowolne wyrzeczenie się tych rzeczy, które jakkolwiek umilałyby nam życie, to jednak nie zbliżałyby nas do Boga.

---

¹³⁷ Por. Łk 10,27; 1 J 4,12

Sens należenia do Zakonu

104. Być Bonifratrami oznacza dla nas w sposób konkretny, abyśmy żyli jako chrześcijanie i zakonnicy. Starajmy się więc okazywać własną naszą tożsamość¹³⁸.

Zachęca nas to do całkowitego oddania się rozwojowi naszego Zakonu i realizacji jego posłannictwa w Kościele, jak również do osobistego przeżywania radości i trudów naszych współbraci z całego świata¹³⁹.

Starajmy się poznawać i pogłębiać historię i duchowość naszego Zakonu i czynmy ustawicznie wysiłki, aby żyć w szacunku do jego zdrowych tradycji.

Opuszczenie Zakonu

105. Jeżeli który z braci, po profesji, miałby jakieś trudności z pozostaniem w Zakonie, niech przede wszystkim stara się szukać woli Bożej w stosunku do siebie przez poważne zastanowienie się.

W takich okolicznościach, współbracia, szczególnie przełożeni, niech starają się pomóc, przede wszystkim przez mo-

---

¹³⁸ Por. Mt 10,32 – 33; Łk 9,26

¹³⁹ Por. Rz 12,15; 1 Kor 12,26

dlitwę i braterski dialog.

Gdyby jednak doszło do decyzji opuszczenia czasowego czy definitywnego Zakonu, czy to na podstawie decyzji samego współbrata, czy też na podstawie decyzji przełożonych, trzeba postępować zgodnie z naszym prawem i powszechnym prawem kościelnym. *Kan 684 – 704*

Brat, który opuszcza Zakon, czy to dobrowolnie, czy też wskutek zgodnego z prawem wydalenia, nie może niczego domagać się od Zakonu za jakąkolwiek działalność w nim prowadzoną; przełożeni jednak postarają się mu pomóc w duchu sprawiedliwości i miłości ewangelicznej. *Kan 702*

Konstytucje Zakonu

106. Do wprowadzenia zmian w tekście aktualnym Konstytucji, wymagana jest zgoda kapituły generalnej, wyrażona przynajmniej przez dwie trzecie głosów oraz zgoda Stolicy Świętej, do której też należy ich autentyczne tłumaczenie. *Kan 587§ 2*
Kan 583

107. Statuty generalne zawierają normy praktyczne, konieczne w zastosowaniu zasad zawartych w Konstytucjach.

Zmiany, które z upływem czasu uznają się za stosowne do wprowadzenia, są za-

---

strzeżone kapitule generalnej, która musi wyrazić swe zdanie, w każdym przypadku, przynajmniej większością dwóch trzecich głosów. *Kan 587§ 4*

108. Zachowanie Konstytucji jest wyrazem naszej łączności z Kościołem i bardzo ważnym środkiem do tego, aby nasz charyzmat był zawsze żywy; dlatego też, przypominając o obowiązku ich przestrzegania, który to obowiązek przyjęliśmy przez profesję, staramy się nieustannie odkrywać ich prawdziwy charakter i dostosować do nich nasze życie. *Kan 578*
Kan 598 § 2
Kan 662

SPISY

Cyfry umieszczone w spisach oznaczają numery Konstytucji, a małe litery obok cyfr oznaczają ustępy, zaczynające się od nowego wiersza.

WYKAZ TEKSTÓW PISMA ŚWIĘTEGO

STARY TESTAMENT

Ez	34,6 – 9	Konstytucje	101a
Tb	4,7 12,8 – 10		49a 49a
Prz	11,17		49a
Syr	3,30		49b
Iz	49,14 – 16 53,3		101a 33
Dn	4,24		49b

NOWY TESTAMENT

Mt	1,18 – 20 4,23 5,43 – 48 6,2 – 4 7,21 8,16 – 17 8,17 8,20 9,10 – 13 9,12 9,35 9,37 – 38 10,5 – 8.16.26 10,7 – 8 10,8 10,32 – 33 11,5 11,28 – 30 12, 15 – 21	Konstytucje	25b 2a 20 49a 101c 2c/20 1b/46a 12b 44c 20 2a 53d 64e 3b/21a 42a/43c 104a 2b 44c 2c
----	---	-------------	---

	15,32	5b
	18,1 – 6	44c
	18,7	102a
	18,20	27a/38c
	19,11 – 12	10a
	20,25 – 26	16c
	20,28	2c/64e/74c
	20,34	5b
	22,36 – 40	1a
	25,14 – 30	101d
	25,34 – 40	41b
	25,34 – 45	20
	25,34 – 46	1b
	25,35 – 40	2c
	26,40 – 45	64e
	26,41	102a
	28,18 – 20	74a
Mk	1,32 – 34	41b
	1,41	5b
	3,13 – 14	5b
	7,37	4a
	8,35	54
	10,22	54
	16,15	41b/48a
Łk	1,31 – 38	42b
	1,34 – 37	25b
	1,38	25b
	1,38.39.56	4c
	1,39 – 40.56	42b
	1,48	25b
	2,7.48.51	42b
	4,18	2b/2b/45a
	4,18 – 19	20
	4,21	20
	4,38 – 41	20
	4,40	4a/41b
	5,13	41b

	6,20	41b
	6,36	20
	7,11 – 13	20
	7,13	5b/41b
	7,13 – 14	46a
	7,19 – 23	20
	7,22	12c
	8,48	41b
	9,1 – 2	41b/42b
	9,2	21a
	9,26	104a
	10,1 – 9	41b
	10,9	3b
	10,17.20	54
	10,27	103a
	12,33	49a
	13,5	102a
	15,1 – 10	41b
	18,15 – 16	20
	18,15 – 17	41b
	19,1 – 10	41b
	19,11 – 26	101d
	22,26 – 27	18d
	22,41 – 42	16a
J	1,13	10c
	1,39	54
	1,41 – 42.45 – 46	53c
	2,3	25c/42b
	2,3.5	4c
	4,34	16a
	6,38 – 39	16a
	8,10 – 11	41b
	10,10	10d/20
	10,14 – 18	16a
	11,33 – 36	20
	12,27 – 29	16a
	13,13 – 15	42a
	13,34 – 35	36a

	14,8	27b
	14,23	27b
	14,26	57a
	15,4 – 5.9	42a
	15,10 – 14	101c
	15,12 – 13	36a
	15,13 – 17	11b
	15,14 – 15	36a
	16,13	57a
	17,21	26b
	19,25	4c/34a/42b
	19,26	25c
	19,27	59c
	20,21	74a
Dz	2,44	14a
	2,44 – 45	26b
	4,32	14a/26b
	9,6.17	53c
	10,38	2a
	20,35	13e
Rz	1,16	59c
	3,24	101a
	5,5	10a/26a
	6,4	7a
	7,4	7a
	7,14 – 25	102a
	8,2	17a
	8,14 – 16	101a
	8,15 – 17	59c
	8,29	4a/7a/101a
	8,35 – 39	101a
	11,29	101a
	12,1	7c
	12,6 – 8	101f
	12,8	3b
	12,9 – 10	36b
	12,15	46a/104b

	15,1-2.7.14	102c
1Kor	1,8 – 9	101a
	2,10	27b
	3,16	10d
	6,19	10d
	7,32 – 35	10b
	9,22	3a
	9,24 – 27	102a
	10,24	36b
	12,3 – 11	101a
	12,4 – 7.12 – 13	38e
	12,26	104b
2 Kor	2,8 – 9	12b
	4,7	102a
	12,7	102a
Ga	2,20	22a
	5,1	17a
	5,1.13.14	16c
	5,22 – 23	101a
	6,1 – 2	102c
Ef	1,3 – 12	27b
	1,4	7a/101a
	1,13 – 14	7a
	2,11 – 13.19 – 22	27b
	4,1 – 6	36a
	4,1.11 – 13	101f
	4,12 – 13	7a
	5,2	22a
Flp	2,2 – 5	101e
	2,3 – 4	36b
	2,5 – 6	12a
	2,5.7	3a
	2,8	16a
	2,11	8

	3,8	29
Kol	2,12 3,12 – 13	7a 36b
1 Tes	5,14	75c
2 Tes	1,11 – 12 3,7 – 14	101b 13e
1 Tm	6,8 – 10	14b
Hbr	2,17 2,14 – 18 3,13 5,8 10,24 – 25	2c 12b 102c 2c/16a 38b
Jk	3,2 4,11	31a 101e
1 P	1,3 – 5.13.21 2,5 3,8 – 9 4,8 – 10 5,8	59c 7c 36b 101e 102a
2 P	1,3 – 10 3,13 – 14	101b 59c
1 J	1,1 – 4 1,3 3,1 3,14.18 3,16 3,16 – 18 4,7 – 12 4,9 4,9 – 12	53b 27b 59c 1b 22a 42a 59c 20 101g

	4,10 – 11	28a
	4,10.19	27a
	4,12	103a
	4,19 – 20	28a
	4,20 – 21	1a
Ap	1,6	7c
	22,17 – 20	59c

WYKAZ KANONÓW

Kanon	Konstytucje
119,1-o	80b/b
119,2-o	80b/g
127 § 3	88b/96b
181 § 1	80c/c
578	108
581	78a
583	106
585	78a
587 § 2	106
587 § 4	107b
589	74b
590	18b
596 § 1	80a/a
597	67d
598 § 2	5c/108
599	10b
600	15a
601	18a
608	30c/77b
609 § 1	78b
612	78b
616 § 1	78b
617	75a/87d/95c/98a
618	18d/90a/a
619	75c
621	77c
622	87d/95c/98a
623	87c/95b/98b
624 §§ 1 – 2	80c/a
624 § 3	87f
625 § 1	80b/e
625 § 3	80b/f/91c
627 § 1	88a/96a
628 § 1	87e/95d
631 § 1	82a
631 §§ 1 – 2	83a

---

631 § 2	85
631 § 3	82b
632	86/90a/94/99a
633	81
634 § 1	100a
636 § 1	89c/97c
638 § 2	100b
641	67d
641 – 653	67g
642	58b/67d
647 § 2	67f
649 § 1	67f
651 § 1	64f
651 § 3	64b
652 § 2	67c
652 § 4	65a/71a
654	9a
655	9b
656,3-o	9e
657 § 1	70a
657 § 2	9d
659	69a
660	69c
661	72b
662	108
663 § 1	27b
663 § 2	30b
663 § 3	28ab/32a
663 § 4	34b
664	31b
666	38g
667 § 1	39
668 § 1	15b
668 § 3	15d
668 § 5	15c
669 § 1	68b
670	9a
675 § 1	41a
675 § 2	28a/42a

675 § 3	42b
677 § 1	6c/45c
678	18c
680	45e
684 – 704	105c
702	105d
783	48b
1174 § 1	32a
1255	100a
1279 § 1	100b

SKOROWIDZ RZECZOWY

APOSTOLSTWO (MISJA)

- polega na służeniu chorym 5ab, 21, 22, 23, 45a, 103;
- utrzymuje łączność z tymi, którzy pełnią podobną misję 6d;
- uczestniczymy w funkcji kapłańskiej Chrystusa 7c;
- czystość zapewnia owocność naszemu apostołstwu 10d;
- ubóstwo wspiera i ożywia nasze apostołstwo 12c, 13a, 40;
- posłuszeństwo ułatwia pełnienie naszej misji 17,19;
- wspólnotowy wymiar naszego apostołstwa i naszej misji 26c, 41a, 43c, 77bc;
- miłosierna miłość Ojca źródłem naszej misji 28a;
- męka Chrystusa i nasza misja 33;
- w duchu Chrystusa 4a, 21, 41b;
- wzory naszego apostołstwa 4c, 35;
- środki do ożywiania naszego apostołstwa 42, 43;
- aktualność naszego apostołstwa 44a;
- cechy charakterystyczne naszego apostołstwa: humanitaryzm 44b; umiłowanie ubogich 44c; obrona życia 44d; solidarność 46a; współpraca 46b; prostota ewangeliczna 46c;
- formy 47, 48, 49;
- wychowawcy winni mieć doświadczenie apostołskie 64f;
- formacja do apostołstwa 43d, 69c, 72;
- odpowiedzialni za nadawanie kierunku naszej misji i naszemu apostołstwu 82a, 87b, 90b, 95a;
- dobra materialne 100ad;
- wierność dla naszego apostołstwa 101f.

BRACIA

- kapłani 1e, 52;
- młodzi 37a, 71b
- starsi wiekiem i chorzy 37b, 71b, 75c;
- zatrudnieni w duszpasterstwie powołaniowym 53e;
- wychowawcy 64, 57b;

- zmarli 37c.

CHARYZMAT

- dar Ducha Świętego, który nas upodabnia do Chrystusa miłosiernego 2a;
- skutki 2bc;
- wymagania 6a, 46, 101df;
- możliwość wyrażania w różnych formach 6b;
- pielęgnowanie, rozwój i rozpoznanie 6c, 82a, 83b;
- podstawa życia wspólnoty 26c;
- zobowiązuje się do życia w braterstwie 36b;
- źródło naszego autentycznego apostołstwa 47cf;
- zobowiązuje do współpracy z Kościołem lokalnym 51g;
- powinniśmy pomagać innym do poznania 53c;
- formacja 56a, 64d;
- przepisy sprzyjają życiu naszym charyzmatem 76b;
- szczególna odpowiedzialność generała 87ab;
- wierność dla charyzmatu 6a, 17b, 18d, 101f.

CHORZY (UBODZY, POTRZEBUJĄCY)

- św. Jan Boży oddał się chorym 1a;
- poświęcamy im nasze życie 2b, 3, 5ab, 12c, 17b, 21, 22, 103c;
- są ośrodkiem naszych zabiegów 23a, 44c, 103b;
- Chrystus utożsamia się z nimi 2c, 20, 41b;
- nasze posługiwanie wypełniamy we wspólnocie 26c, 43c;
- dostrzegamy w nich obecność Boga 28b;
- Eucharystia ożywia nasze obowiązki względem chorych 30bc;
- służąc im ubogacamy siebie 42c;
- powinni w nas widzieć Chrystusa 43b;
- służymy im z pełnym oddaniem 45a, 46a;
- służymy wszystkim bez różnicy 45b;
- modlimy się za nich 23b, 30b, 32;
- pierwszeństwo dajemy bardziej ubogim 5a, 44c;

- szczególniejszą opieką otaczamy znajdujących się w niebezpieczeństwie śmierci 52d;
- w formacji należy rozwijać miłość do chorych 59d;
- w zarządzaniu dobrami należy uwzględniać potrzeby chorych 100d;
- wierność naszemu powołaniu wymaga wierności w służeniu chorym 101g, 103a.

CHRYSTUS

- charyzmat upodabnia nas do Chrystusa 2a, 53a;
- kontemplacja tajemnicy Chrystusa naszą mocą 4a;
- naśladowanie Chrystusa i pójście za nim 4b, 10c, 12, 16a, 21, 22a, 24, 41b, 53b;
- dajemy świadectwo Jego obecności w świecie 2c, 5a, 8, 43b;
- uczestniczymy w Jego funkcji kapłańskiej 7c, 30b;
- w naszej wspólnoty 26b, 27a, 29, 36a, 38c;
- w naszym apostołstwie 41a, 42a, 43b, 44c, 48ad;
- w formacji 53ad, 57a, 59d, 63a, 64e, 67bc;
- władza 74ac, 18d.

CNOTY (PRZYMIOTY, POSTAWY) BONIFRATRA

- cierpliwość 3b, 75c;
- dialog 19, 38c, 65c, 66d, 99b, 105b;
- dobroć 39;
- gościnność 22b, 37a, 39, 45b, 48f, 71a, 75c, 102b;
- gotowość 4c, 14a, 17b;
- milczenie 38f, 62, 67b, 102b;
- miłosierdzie 2, 3a, 8, 28a, 42ac;
- miłość bliźniego 2b, 5bc, 28, 36, 42ac, 43b, 103a;
- miłość Boga 5bc, 10c, 21b, 27a, 28, 43b, 103a;
- nawrócenie 6b, 31a, 38h, 102a;
- oddanie się 2b, 4c, 24, 103a;
- oderwanie 12b, 103d;
- odpowiedzialność 3b, 38b;
- otwarcie 6a, 14a, 37a, 45e, 54, 65c, 73a;

- pokora 3b, 102a;
- prostota 4c, 8, 11b, 14ab, 36b, 39, 46c, 102c, 103d;
- radość 3b, 11b, 22b, 38b, 43c, 53b, 67b, 71a;
- rozważa 6b, 105a;
- skupienie 102b;
- służba 14a, 17b, 21b, 22b, 28a, 45be, 53a, 103a;
- solidarność 3, 14c, 36b, 46a, 103a, 104b;
- szacunek 3b, 51c;
- ufność 12a;
- umartwienie 67b, 103d;
- upomnienie braterskie 75c, 102c;
- uprzejmość 22b;
- wdzięczność 14a, 36b, 71b;
- wiara 17a, 19a, 22b, 27a, 43b, 58a, 64c;
- wierność 3b, 4c, 6a, 45c, 46c, 101b;
- współodpowiedzialność 19b, 99b;
- współpraca 45e, 48e;
- wyrozumiałość 3b, 19b, 22b, 37a, 102c;
- wyrzeczenie 3b, 102a;
- życzliwość 2b, 3b.

CZAS

- sprawowanie urzędów 80c.

CZYSTOŚĆ

- szczególny dar łaski 10a;
- wymaga wolnej odpowiedzi 11a;
- podmiot ślubu 10b;
- ożywia życie naszej wspólnoty 10c;
- daje owocność naszemu apostołstwu 10d;
- środki do zachowania 11.

CZYTANIE DUCHOWNE

- codzienna praktyka 28a.

DELEGATURA GENERALNA

- natura 77e;
- założenie i zniesienie 78a.

DELEGATURA PROWINCJALNA

- natura 77f;
- założenie i zniesienie 78c.

DUSZPASTERSTWO SZPITALNE

- wypływa z naszego powołania 50a, 51a;
- bracia kapłani 52;
- praktykujemy je, dając świadectwo naszego życia 50b, 51c;
- głosząc słowo Boże 50c, 52c;
- sprawując sakramenty święte 50d, 52c;
- uwrażliwiając naszych współpracowników 51e;
- popierając Kościół lokalny 51g, 52f;
- działając zgodnie z zasadami etyki chrześcijańskiej i zawodowej 51b;
- pomagając chorym, aby poznali dobroć Boga i zbawczą wartość cierpienia 51c, 33, 21b;
- opiekujemy się krewnymi chorych 51d;
- tymi, którzy wyznają inną religię 51f.

DYSPENZA

- od określonego czasu ślubów czasowych 9c;
- przedłużenie czasu ślubów czasowych 9d.

DZIELENIE się dobrami materialnymi 14c.

EKONOM

- generalny 89c;
- prowincjalny 97c.

EUCHARYSTIA

- codzienne uczestnictwo 30b;

- owoce i skutki 30b.

FORMACJA

- konieczna, aby odpowiedzieć powołaniu 55;
- do pełnienia misji apostołskiej 43d;
- cele 56, 63a, 72b;
- odpowiedzialni za formację 57, 71a, 95a;
- programy 57c, 61;
- etapy formacji podstawowej 63b;
- przedmiot 59, 67c, 69c;
- ośrodki 62, 66a;
- postulat 66b;
- nowicjat;
- scholastykat 69;
- przymioty mistrzów 64;
- stała 72, 73, 104c.

HABIT

- nowicjusz otrzymuje w czasie pierwszej profesji 68b.

JALMUŻNA

- zalecona w Piśmie świętym 49b;
- tradycyjna forma apostołstwa w naszym Zakonie 49b.

JAN BOŻY, święty

- dar Boży dany Kościołowi 1a;
- wierny naśladowca Chrystusa 1a;
- ufający Chrystusowi 1a;
- założyciel naszego Zakonu 1b;
- wzór naszego życia 1d, 4b;
- otaczamy go szczególną czcią 35.

KAPITUŁA

- wymagana liczba członków 80b/a;

- sposób postępowania w wyborach 80b/bcd;
- w wyborze generała 80b/e
- zatwierdzenie wyborów 80b/f
- sposób podejmowania decyzji 80b/g;
- wyraz troski wszystkich o dobro wspólne 81.

KAPITUŁA GENERALNA

- władza 80a/b, 82a, 106, 107b;
- natura 82a;
- odpowiedzialni 82b;
- przedmiot 83;
- czas odprawiania 84;
- uczestnicy 85.

KAPITUŁA LOKALNA

- władza 80a/b, 90a;
- natura 90a;
- udział braci 90b;
- przedmiot 91;
- czas odprawiania 92;
- uczestnicy 93.

KAPŁANI

- bracia kapłani w Zakonie 1e;
- główni animatorzy w posługiwaniu duszpasterskim 52ae; konieczna dyspenza Stolicy Apostolskiej, aby mogli być przełożonymi 52b;
- szczególne zadania 52cdef.

KONFERENCJA

- generalna 86;
- prowincjalna 94.

KONSEKRACJA

- w sakramencie chrztu 7a;

- w radach ewangelicznych 1d, 7b;
- w szpitalnictwie 2b, 5a, 17b, 21a, 22a, 24;
- Najśw. Maryja Panna wzorem naszej konsekracji 25;
- poprzez profesję 9ab, 68a, 70a.

KONSTYTUCJE

- zachowanie Konstytucji jako środek osiągnięcia miłości doskonałej 5c;
- są wyrazem woli Bożej 16b;
- zawierają przedmiot ślubu posłuszeństwa 18a;
- przestrzeganie Konstytucji przyczynia się do wzrostu wspólnoty 38h;
- są naszym własnym prawem 76c;
- przełożony miejscowy winien się starać o zachowanie Konstytucji 98d;
- wprowadzenie zmian 106;
- wyjaśnienie 83c, 106;
- obowiązek przestrzegania i płynące stąd korzyści 108, 9g.

KOŚCIÓŁ

- powołanie i charyzmat jednoczą nas z Kościołem 1d, 2a, 5ac, 6ab, 7bc, 18b;
- śluby zakonne łączą nas ściślej z Konstytucjami 9ab: czystość 10b, ubóstwo 12a, 13c, posłuszeństwo 16b, 18b, szpitalnictwo 41;
- obecność w Kościele lokalnym 18c, 51g, 52f;
- włączenie się w Kościół umacnia nasze apostołstwo 42b;
- wierność dla wskazań Kościoła 64d, 82a, 83a, 100d, 101f;
- łączność z Kościołem objawi się w przestrzeganiu Konstytucji 108;
- rozważanie tajemnicy Kościoła 29.

LITURGIA GODZIN

- codzienny obowiązek odmawiania jutrzni i nieszpórów 32.

MARYJA

- w naszej duchowości 4c, 34;
- wzór naszej konsekracji 25;
- okazujemy Jej wdzięczność za opiekę 4c, 34b;
- naśladujemy Jej cnoty 4c, 34b;
- odmawiamy różaniec 34b;
- zjednoczenie z Maryją umacnia i czyni płodnym nasz aposto-
lat 42b;
- formacja winna nas rozwijać w synowską miłość do Maryi
59c.

MEKA PAŃSKA

- w naszej duchowości i w teologii cierpienia 4a, 33, 21b, 34a.

MISJE

- nakaz Chrystusa 48a;
- duch misyjny 48b;
- powiększamy naszą obecność w krajach misyjnych 48c;
- głosimy tajemnicę Chrystusa 48d;
- współpracujemy z innymi instytucjami 48e;
- nawiązujemy łączność z kulturą krajów misyjnych 48f.

MODLITWA

- odnawia i ożywia nasze życie konsekrowane 4a;
- środek do pielęgnowania czystości 11b;
- za chorych i potrzebujących 23b, 30b, 32, 52d;
- za naszych braci zmarłych 37c;
- o powołania 53d, 58b;
- za kapitułę generalną 82b;
- za braci przeżywających trudności 105b;
- nasza modlitwa powinna być wspólnotowa i osobista 28;
- działalność apostołska 28a, 42a, 43b;
- słowo Boże ożywia naszą modlitwę 29;
- codzienne rozmyślanie 28a;
- jutrznia i nieszpory 32;

- różaniec 34b;
- braci starszego wieku i chorych 37b;
- atmosfera modlitwy we wspólnotach i ośrodkach formacji 38f, 62, 67b, 70b;
- konieczna do zachowania wierności 102b.

NOWICJAT

- zadania 67a;
- atmosfera 67b;
- formacja 67c;
- trwanie 67e;
- warunki ważności 67fg.

NAWIEDZENIE Najśw. Sakramentu 30c.

ODNOWIENIE

- profesji zakonnej 9bde;
- życia osobistego i wspólnotowego 29, 43c, 72.

OPUSZCZENIE Zakonu 105.

PISMO święte

- czytanie i rozważanie 28b.

POJEDNANIE

- przystępujemy często do sakramentu pokuty 31b;
- przebaczamy sobie nawzajem nasze winy 31b, 36b.

POSŁUSZEŃSTWO

- Chrystus wzorem posłuszeństwa 16a;
- ofiara woli złożona Bogu 16b;
- czyni nas wolnymi 16c, 17b;
- wiara i miłość źródłem naszego posłuszeństwa 17a;
- praktykowanie 17b;
- ślub 18a;

- papieżowi 18b;
- pasterzom Kościoła lokalnego 18c;
- władza 18d;
- dialog 19a;
- współodpowiedzialność 19b;
- szpitalnictwo 22a.

POSTULACJA

- dopuszczalna w nadzwyczajnym przypadku 80c/c.

POSTULAT

- trwanie i zadania 66b.

POWOŁANIE

- dar, który powinniśmy rozwijać 53a;
- Zakon daje nam środki do życia zgodnie z powołaniem 9a;
- polega na łączności z cierpiącymi 13a, 33; i pośrednictwem ludzi 53c;
- ukierunkowanie i rozpoznanie powołania 58, 66, 67b;
- wierność powołaniu 101a.

PRACA

- zobowiązuje nas do opiekowania się potrzebującymi 12c, 47, 103b;
- wymóg naszego ubóstwa 13e;
- podtrzymujemy naszą braterską wspólnotę 14a.

PROFESJA

- środek do osiągnięcia miłości doskonałej 5c;
- całkowite oddanie się Bogu, Kościołowi i Zakonowi 9ab;
- czasowa i uroczysta 9bf, 68a, 70a;
- dopuszczenie 9a, 70a;
- formuła 9fg;
- przygotowanie do profesji uroczystej 70b;

- profesja uroczysta niezbędna do sprawowania urzędów i obowiązków mistrza nowicjuszy i scholastyków 64f;
- uczestników kapituły 85f, 93e;
- radnych generalnych i prowincjalnych 88c, 96c;
- prokuratora, ekonomo i sekretarza generalnego 89c;
- przełożonych miejscowych 98b;
- generała i prowincjała 87c, 95b;
- zobowiązuje do przestrzegania Konstytucji 108,9g.

PROKURATOR GENERALNY 89c.

PROWINCJA

- natura 77c;
- założenie i zniesienie 78a;
- osobowość prawna 100a.

PRZEŁOŻENI

- ponoszą odpowiedzialność za pielęgnowanie i rozwój charyzmatu 6c;
- i ślub ubóstwa 15ae;
- i ślub posłuszeństwa 16b, 18a;
- i ślub szpitalnictwa 22a;
- zasady rządzenia 75, 38d;
- administracja 100b;
- bracia przeżywający trudności 105bcd.

WYŻSI

- w sprawie formacji 57b, 64a;
- ponowny wybór 80c/b.

GENERAL

- pozwala na złożenie profesji 9e;
- ze swą Radą rządzi Zakonem 80a/c;
- wybór na kapitule generalnej 83d, 80b/e;
- przymioty, obowiązki, uprawnienia 9cd, 78c, 84c, 86, 87, 92.

PROWINCJAŁ

- dopuszcza do nowicjatu, do profesji i do odnowienia ślubów 67d, 9e;
- ze swą Radą rządzi prowincją 80a/c, 77c;
- przymioty, obowiązki, uprawnienia 9c, 95, 99c.

WICEPROWINCJAŁ równy prowincjałowi 79.

MIEJSCOWY

- ze swą Radą rządzi wspólnotą miejscową 80a/c, 77b;
- jest głównym animatorem wspólnoty 98a, 38d;
- bracia winni mu okazywać szacunek i z nim współpracować 98c;
- główne obowiązki 98de, 99c.

WICEPRZEŁOŻONY wyznaczenie 98f.

PRZENIESIENIE

- na inny urząd lub obowiązek 87f.

RACHUNEK SUMIENIA

- codzienna praktyka 31b.

RADA

- generalna 86, 88d, 78ab;
- prowincjalna 9ce, 67d, 96d, 78abc.

RADY

- wyraz troski wszystkich o dobro wspólne 81;
- pomagają przełożonym w sprawowaniu rządów 80a/c.

RADNI GENERALNI

- wybierani na kapitule generalnej 83d;
- współpracują z generałem 88ab;

- zastępują generała 89ab.

RADNI MIEJSCOWI

- sposób wyznaczania 98f.

RADNI PROWINCJALNI

- wybierani na kapitule prowincjalnej 91c;
- współpracują z prowincjałem 96ab;
- zastępują prowincjała 96ab;
- ponowny wybór 80c/b.

REGUŁA ŚW. AUGUSTYNA

- życie według jej ducha 5c, 9g, 75c.

REWIZJA

- stylu naszego życia 38c, 40;
- naszych dzieł 45c.

RÓŻNORODNOŚĆ darów Bożych nie przeszkadza jedności 38e.

SAKRAMENTY

- środki do zachowania czystości 11b;
- udział w życiu Bożym 28b;
- duszpasterstwo szpitalne 50d;
- chrzest 7ab, 31b;
- bierzmowanie 7b;
- Eucharystia 4a, 30, 52c;
- pokuta i pojednanie 31b, 52c;
- namaszczenie chorych 52c.

SCHOLASTYKAT

- trwanie 69a;
- zadania 69b;
- formacja 69cd.

SEKRETARZ

- generalny 89c;
- prowincjalny 97c.

SŁOWO BOŻE w naszym życiu 4a, 16b, 28b, 29, 30b;

- głoszenie 50c, 52c.

SŁUŻBA

- Chrystus oddaje swe życie, aby służyć ludziom 2c, 16a;
- św. Jan poświęca się służbie ubogim i chorym 1a;
- nasze powołanie i profesja jest konsekracją na służbę ubogim i potrzebującym 1d, 3b, 5b, 9b, 17b, 21b, 22, 24, 26c;
- budujemy Kościół, służąc cierpiącym 1d, 5a;
- z dóbr materialnych korzystamy jako ze środka do służby 13d;
- prawdziwa wolność jest służbą dla drugich 16c;
- władza (posłuszeństwo) jest służbą 17a, 16c, 18d, 38d, 74c;
- środki pomocne w służbie Bogu i bliźnim 19b, 42;
- modlitwa konieczna do ożywienia służby 28a;
- przygotowanie do służby chorym 43d;
- duch służby u wychowawców 64e;
- służba chorym umacnia wierność 101g, 103ac.

SPRAWIEDLIWOŚĆ SPOŁECZNA

- wymaga jej nasze ubóstwo 13c.

STATUTY GENERALNE

- natura 107a;
- są naszym prawem własnym 76c;
- wprowadzenie zmian w Statuty 107b;
- powoływanie się na statuty 79, 85f, 86, 87f, 89c, 93e, 94, 97ac, 98bf, 100d.

SZPITALNICTWO

- określa naszą tożsamość 1d, 6a, 43a, 104a;

- element naszej szczególnej konsekracji 5a, 7b, 21ab;
- przedmiot osobnego ślubu 9a, 22ab;
- ma swe źródło w życiu Chrystusa 20, 41b;
- obowiązki, do których zobowiązaliśmy się przed profesją 23a;
- duch szpitalnictwa 23b;
- cenny owoc innych rad 24;
- podstawa naszej miłości bratniej we wspólnocie 36b, 37;
- w stosunku do osób, które przybywają do naszych domów 39;
- formacja nowicjusów do wymagań szpitalnictwa 67c.

ŚRODKI SPOŁECZNEGO PRZEKAZU

- umiarkowane korzystanie 38g.

ŚWIADECTWO

- dawanie świadectwa o miłości Ojca niebieskiego 2b, 3a, 41b, 42a, 47a;
- o zbawieniu i nowym życiu 3a, 21b, 26a, 40;
- o Królestwie 3b, 21b, 26b;
- o obecności Chrystusa 5a, 8, 26b, 41a, 43b.

TRÓJCA PRZENAJŚWIĘTSZA

- w życiu św. Jana Bożego 1a;
- w naszej konsekracji 1d, 2b, 7ab;
- czystość 10a;
- szpitalnictwo 20;
- wspólnota 26a, 38c;
- kontemplacja 101a;
- wierność 101a.

UBÓSTWO

- ślubujemy je, aby naśladować Chrystusa 12ab;
- ułatwia ewangelizację ubogich 12c, 40;

- wymaganie naszego ubóstwa 13, wyzbycie się myślenia konsumpcyjnego 14b, pogoni za zyskiem 13b, gromadzenia dóbr 14c;
- i życie wspólnoty 14,26b;
- ślub 15ad: czasowy 15b, uroczysty 15c;
- rzeczywiste i wewnętrzne 15e;
- zarządzanie dobrami materialnymi 100c;
- ułatwia wierność naszemu powołaniu 103d.

UCZESTNICY

- kapituły generalnej 85f;
- kapituły prowincjalnej 93e.

UDZIAŁ w aktach wspólnych 38b.

USUNIĘCIE

- z obowiązku lub urzędu 87f.

WICEPROWINCJA

- natura 77d;
- założenie i zniesienie 78a;
- zrównana z prowincją 79.

WIKARIUSZ GENERALNY

- stały 84c, 89a;
- tymczasowy 89b.

WIKARIUSZ PROWINCJALNY

- stały 97a;
- tymczasowy 97b.

WIZYTACJA

- kanoniczna generała 87e;
- kanoniczna prowincjała 95d.

WŁADZA

- Kościoła 74a;
- nasz Zakon ma udział we władzy Kościoła 74b;
- jest służbą 74c;
- sprawowanie władzy 74c, 75, 18d, 38d, 80a;
- generała 80a/c, 87d;
- prowincjała 80a/c, 95c;
- przełożonego miejscowego 80a/c, 98a.

WOLA BOŻA

- szukanie i pełnienie woli Bożej 4c, 6b, 16b, 17b, 18ad, 38c, 73a, 74c, 101c, 105a.

WOLNOŚĆ

- skutek naszych ślubów 10b, 12b, 16c, 17ab.

WSPÓLNOTA

- jesteśmy powołani do utworzenia wspólnoty 5b, 7b;
- nadprzyrodzona podstawa 26a;
- naśladuje przykład pierwotnego Kościoła 26b;
- uprzywilejowane miejsce życia wiarą 27;
- dawanie świadectwa 26b;
- wymiary 26c;
- ochrona czystości 11b;
- czerpie swe życie z Eucharystii 30;
- środek do prowadzenia życia nadprzyrodzonego 28b;
- objaw miłości bratniej 36, 37, 101e;
- środek do budowania i wzrostu 38, 102c;
- pomieszczenie zastrzeżone dla wspólnoty 39;
- posługiwania apostołskiemu 41a;
- sens przynależności do wspólnoty 43c;
- duszpasterstwo powołaniowe 54;
- włączanie się we wspólnotę w czasie formacji 60, 71b;
- udział w formacji kandydatów 65, 71a;
- formacja stała 73ab;

- kanoniczna 77b, 78b;
- osobowość prawna 100a;
- wierność 101e, 102c, 103c.

WSPÓLPRACOWNICY

- współpracujemy z innymi, staramy się natchnąć ich naszym duchem 46b;
- pociągamy ich naszym przykładem 23a;
- duszpasterstwo szpitalne 51e.

ZAKON SZPITALNY

- początek 1b;
- zatwierdzenie 1c, 74b, 76a;
- nazwa 1c;
- instytut bracki 1e;
- na prawie papieskim 74b;
- władze wewnętrzne 74;
- aktualność charyzmatyczna i instytucjonalna 76a;
- obowiązujące normy prawne 76bc;
- struktura organiczna 77;
- organy władzy 80a;
- osobowość prawna 100a;
- radość z przynależenia do Zakonu 104a;
- troska o rozwój 104b;
- studium historii i duchowości 104c.

ZARZĄDZANIE

- profesje o ślubach czasowych przekazują zarządzanie swymi dobrami 15b;
- dobrami materialnymi 100.

ZNAKI CZASU

- odnośnie do charyzmatu 6a;
- do posłuszeństwa 16b;
- do apostołstwa 45d;
- do formacji 65c.